

Działalność POIIB w 2004 r.
– str. 2-6

III Sprawozdawczy Zjazd Podlaskiej
Okręgowej Izby Architektów
– str. 8-9

Politechnika Białostocka i Okręgowy
Inspektorat Pracy w Białymstoku
o warunkach pracy na budowach
– str. 11

Niebezpieczne drogi – str. 14-15

Ulica Lipowa w Białymstoku – czy będzie tu śródmiejski deptak?

zdj. Rafał Tomczak

**IV Krajowy Zjazd
Polskiej Izby
Inżynierów Budownictwa
Warszawa
17–18 czerwca 2005 r.**

**III Krajowy
Zjazd Sprawozdawczy
Izby Architektów RP
Gdańsk
10–11 czerwca 2005 r.**

BIULETYN INFORMACYJNY

**Pierwsze w kraju wspólne pismo architektów
i specjalistów wszystkich branż budownictwa!**

Biuro Reklamy

20-029 Lublin, ul. Skłodowskiej 3, tel./fax (081) 532 29 66

e-mail: g.skowronska@poczta.fm

Dnia 19 lutego br. w sali konferencyjnej Domu Technika w Białymstoku odbyło się szkolenie na temat „Zamówienia publiczne na roboty budowlane - opis i określenie wartości przedmiotu zamówienia” prowadzone przez p. Andrzeja Warwasa. Na wykład przybyło 247 słuchaczy.

W numerze

IV ZJAZD SPRAWOZDAWCZY POIIB

Sprawozdania z działalności Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa za okres od 01.01.2004 r. do 31.12.2004 r.	2-6
---	-----

PODLASKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW

Stanowisko Rady PDOIA w sprawie projektu wprowadzenia drugiej części składki	7
--	---

III Okręgowy Zjazd Podlaskiej Izby Architektów	8-9
--	-----

Forum dyskusyjne: Jaki architekt - taka architektura	10
---	----

WARTO WIEDZIEĆ

Komunikat GINB w sprawie wpisów do centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane wydane na podstawie przepisów obowiązujących przed 01.01.1995	7
---	---

PRAWO NA BUDOWIE

Inwestycyjny proces budowlany w świetle przepisów Prawa budowlanego i wymagań Unii Europejskiej	12-13
---	-------

Wpływ wybranych cech ulic i skrzyżowań na bezpieczeństwo ruchu drogowego na przykładzie Białegostoku	14-15
--	-------

AKTUALNOŚCI Z REGIONU

Politechnika Białostocka i Okręgowy Inspektorat Pracy w Białymstoku o warunkach pracy na budowach	11
---	----

Jubileusz 55-lecia Oddziału Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Białymstoku	14
--	----

Szanowni Czytelnicy, Koleżanki i Koledzy!

Niniejszy Biuletyn Informatyczny przygotowaliśmy z myślą o zbliżającym się IV Zjeździe Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów, zamieszczając w nim sprawozdawcze materiały zjazdowe.

Informując o tym, pragnę zwrócić uwagę na pewien problem, który pojawia się przy okazji każdego zjazdu, a mianowicie frekwencja delegatów na zjazd, których wybraliśmy na I Zjeździe na czteroletnią kadencję. Trzeba pamiętać iż do liczby delegatów na zjazd, po pewnych korektach dokonanych na kolejnych zjazdach w zakresie skreślenia delegatów, których członkostwo w Izbie ustało, należy odnosić wymagania minimalnej frekwencji delegatów na Zjazd.

Ranga najwyższego organu naszej Izby, jakim jest Zjazd wymaga prawnie ustanowionego quorum. Art. 17 ust. 1 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów mówi, że „uchwały Okręgowego Zjazdu są podejmowane zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy [...] liczby delegatów”.

Wynika stąd wnioski, że jeżeli na sali nie ma co najmniej połowy delegatów, to Zjazd nie jest w stanie wypełnić swoich podstawowych zadań, do których ustawa zalicza między innymi uchwalanie budżetu Okręgowej Izby, zatwierdzenie sprawozdań

z działalności poszczególnych organów Izby, czy też udzielenie absolutorium Radzie Okręgowej Izby. Gdyby do tego doszło, Zjazd musiałby zostać zwołany ponownie, co byłoby związane z niemałymi kosztami, poniesionymi przez nas wszystkich zupełnie niepotrzebnie.

Dlatego apelujemy do wszystkich delegatów o wywiązanie się z obowiązku, jaki każdy z delegatów na Zjazd podjął dobrowolnie, przyjmując mandat delegata.

Minimalny wymiar tego obowiązku to poświęcenie jednego popołudnia w roku (przez kolejne cztery lata) na udział w Zjeździe naszej Izby.

Pozwalam sobie zatem wyrazić oczekiwanie, że 22 kwietnia br. zdecydowana większość delegatów stanie na wysokości zadania i wypełni swoją powinność.

Jednocześnie do wszystkich delegatów kieruję prośbę o przygotowanie ewentualnych wniosków dotyczących dotychczasowej pracy organów Izby lub potrzeby doskonalenia przepisów obowiązujących w Izbie.

Informuję, że w naszej Izbie funkcjonuje Zespół Prawno-Regulaminowy, który na bieżąco przyjmuje wszelkie sugestie, zastrzeżenia lub wnioski dotyczące aktów prawnych z dziedziny budownictwa i z zakresu działalności samorządu inżynierów.

mgr inż. Ryszard Dobrowolski
Przewodniczący Rady POIIB

Miesiąc marzec 2005 r. skończymy dorocznym III Zjazdem Sprawozdawczym PDOIA, który o kwartał poprzedza Krajowy Sprawozdawczy Zjazd Izby Architektów RP. Gromadzimy

na to spotkanie wnioski oraz projekty wewnętrznych uregulowań w celu poprawienia funkcjonowania Izby.

W naszym Okręgu od kwietnia 2005 r. mamy ponad dwustu czynnych członków, wprowadziliśmy możliwość skorzystania z grupowego ubezpieczenia OC oraz postanowiliśmy rozszerzyć czas pracy Biura od godz. 8.00 do godz. 17.00 (w środy od 14.00 do 21.00).

Jednocześnie podjęliśmy próbę wypracowania wspólnego stanowiska w sprawie jednolitej interpretacji wyma-

gań związanych ze stosowaniem uprawnień projektowych i opracowaniem projektu budowlanego. Rozmowy wstępne w tej sprawie przeprowadziliśmy już z Urzędem Miasta Białegostoku i z Zarządem Oddziału SARP w Białymstoku. Planujemy także konsultacje z Podlaską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa i z Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego.

Jesteśmy zainteresowani rozszerzeniem tej współpracy na wszystkie instytucje uczestniczące w procesie wydawania decyzji na podstawie projektu budowlanego. Uzgodnione stanowiska będziemy publikować w Biuletynie Informatycznym POIIB i PDOIA.

mgr inż. arch. Zbigniew Gliński
Przewodniczący Rady PDOIA

**Biuro Podlaskiej
Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa**

ul. M. Skłodowskiej-Curie 2
15-097 Białystok
tel.: (085) 742 49 30, 742 49 55
fax.: (085) 742 49 45
e-mail: pdl@piib.org.pl

Godziny pracy Biura:

poniedziałek: 10⁰⁰–18⁰⁰

wtorek: 8⁰⁰–18⁰⁰

środa: 8⁰⁰–16⁰⁰

czwartek: 8⁰⁰–18⁰⁰

piątek: 8⁰⁰–16⁰⁰

▼ **Przewodniczący Komisji**

Rewizyjnej Podlaskiej OIIB: Edward Szczurzewski pełni dyżury w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca w godz. 16³⁰–17³⁰

▼ **Dyżury punktu konsultacyjnego**

POIIB w Łomży

LRFSNT-NOT

18-400 Łomża, ul. Polowa 45

tel.: (086) 216 64 72

Dyżurujący:

Waldemar Paprocki: 10.05, 21.06, 2.08, 13.09, 25.10, 13.12;

Tadeusz Smoliński: 17.05, 28.06, 9.08, 20.09, 8.11, 20.12;

Gilbert Okulicz-Kozaryn: 24.05, 5.07, 16.08, 27.09, 15.11, 27.12;

Jerzy Bukowski: 19.04, 31.05, 12.07, 23.08, 4.10, 22.11;

Bogdan Laskowski: 26.04, 7.06, 19.07, 30.08, 11.10, 29.11;

Janusz Karpiński: 3.05, 14.06, 26.07, 6.09, 18.10, 6.12.

Dyżury pełnione są godzinach: 15³⁰–17⁰⁰.

▼ **Dyżury punktu konsultacyjnego**

POIIB w Suwałkach

SBP „Projekt-Suwałki”

16-400 Suwałki, ul. T. Kościuszki 79

tel./fax (087) 566 32 78, (087) 565 38 99

Dyżury odbywają się co drugi czwartek (21.04, 5.05, 19.05, 2.06, 16.06, 30.06)

w godzinach: 16³⁰–18⁰⁰.

KALENDARIUM

Posiedzenia Rady POIIB:

22 kwietnia 2005 r. godz. 16⁰⁰

14 czerwca 2005 r.

Posiedzenia Prezydium Rady POIIB:

12 kwietnia 2005 r. godz. 15³⁰

17 maja 2005 r.

28 czerwca 2005 r.

IV Zjazd POIIB:

22 kwietnia 2005 r. godz. 15⁰⁰

IV ZJAZD SPRAWOZDAWCZY POIIB

Sprawozdanie z działalności Rady Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa za okres od 01.01.2004 r. do 31.12.2004 r.

I. W okresie sprawozdawczym Rada Podlaskiej OIIB zbierała się siedmiokrotnie. Podjęto 55 uchwał.

Prezydium Rady zbierało się trzynastokrotnie. Podjęto 46 uchwał.

II. W trzecim roku działalności Rada Podlaskiej OIIB zajmowała się niżej wymienionymi problemami:

1. Organizacja pracy Biura

Ze względu na ilość zadań do zrealizowania zwiększono zatrudnienie w Biurze POIIB - o jedną osobę zajmującą się sprawami finansowymi i kadrowymi.

Pociągnęło to za sobą konieczność zwiększenia powierzchni biurowej - zarówno ze względu na zapewnienie odpowiedniego komfortu pracy, jak i zorganizowania archiwum, które spełniałoby wymogi przepisów regulujących tę kwestię.

Dotychczasowa sala konferencyjna została przeznaczona na pomieszczenie biurowe, a posiedzenia organów Izby odbywały się w wynajętych pomieszczeniach Domu Technika w Białymstoku. Ponadto 30 kwietnia ubr. została zawarta umowa najmu kolejnego pokoju biurowego (nr 119). Obecnie Biuro Izby zajmuje łącznie 70 m² powierzchni. Zakupiono dodatkowy sprzęt: dwa zestawy komputerowe z oprogramowaniem, monitor 15”, switch, klimatyzator i meble do pokoju 119.

Ponadto podjęto rozmowy z Radą FSNT NOT w Białymstoku na temat nadbudowy jednego ze skrzydeł budynku Domu Technika z przeznaczeniem na lokal dla Izby (lokal wraz z przynależną częścią gruntu stanowiłby własność Izby).

2. Biuletyn informacyjny

Zgodnie z założeniami umowy zawartej z PZITB Oddział w Lublinie w roku 2004 wydano cztery Biuletyny informacyjne Podlaskiej OIIB. Rada Programowa oraz pracownicy Biura stale pracowali nad bardziej atrakcyjną formą tego kwartalnika. W związku z tym podjęto m.in. decyzję o zmianie wyglądu okładki „Biuletynu” oraz wprowadzeniu kolorów na wszystkich jego stronach. Na łamach czasopisma poruszone zostały tematy związane z:

- działalnością samorządu zawodowego inżynierów budownictwa (znalazły się w nim na przykład sprawozdania poszczególnych organów Izby na III Zjazd POIIB, informacje o składkach członkowskich, obowiązkowym ubezpieczeniu OC, in-

formacje na temat egzaminów na uprawnienia budowlane),

- przepisami z zakresu szeroko pojętego prawa budowlanego (budownictwo w świetle dyrektyw unijnych, ochrona odgromowa w różnorodnych obiektach budowlanych, inwestycyjny proces budowlany w świetle przepisów ustawy Prawo budowlane i wymagań Unii Europejskiej, stosowanie i numeracja Polskich Norm),
- bezpieczeństwem i higieną pracy,
- znaczącymi budowlami w regionie (oczyszczalnia ścieków w Łomży, ciepłownia na biomasę w Czarnej Białostockiej, przejście graniczne w Kuźnicy Białostockiej, wyciąg nart wodnych w Augustowie, oczyszczalnia ścieków w Zambrowie).

3. Organizacja szkoleń dla członków Izby

W okresie sprawozdawczym zorganizowano szkolenia na niżej wymienione tematy:

- 1) Zmiany systemowe do ustawy Prawo budowlane; Dostosowanie ustawy Prawo budowlane do dyrektyw Unii Europejskiej; Omówienie regulacji znove-lizowanego rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie; Omówienie nowych aktów wykonawczych do ustawy Prawo budowlane (rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 2003 r. - 6 marca 2004 r. w Białymstoku (110 osób), 13 marca 2004 r. w Suwałkach (34 osoby) i 20 marca 2004 r. w Łomży (32 osoby),
- 2) Zmiany w zakresie ochrony przeciwpożarowej w warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (z uwzględnieniem przepisów unijnych); Projektowanie i realizacja obiektów budowlanych w UE; BHP podczas wykonywania robót budowlanych - 27 marca 2004 r. w Białymstoku (94 osoby);
- 3) Zmiany systemowe do ustawy Prawo budowlane; Przepisy w zakresie projektowania, wykonawstwa i użytkowania sieci i instalacji energetycznych - 19 czerwca 2004 r. w Białymstoku (64 osoby);
- 4) Podstawy prawne i sposób realizacji kosztorysów inwestorskich - 02 października 2004 r. w Białymstoku (56 osób);
- 5) Ochrona odgromowa w różnorodnych obiektach budowlanych. Aktualne wy-

magania normalizacyjne – 11 grudnia 2004 r. w Białymstoku (59 osób).

W ww. szkoleniach wzięło udział łącznie 449 osób.

Ponadto dofinansowano konferencję „Współpraca budowlana z podłożem gruntowym” zorganizowaną przez Sekcję Geotechniki Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk, Polski Komitet Geotechniki i Politechnikę Białostocką, która odbyła się w Białowieży w dniach 16-19 czerwca 2004 r.

W styczniu 2004 r. podjęto rozmowy ze Stowarzyszeniami Naukowo-Technicznymi NOT na temat organizacji szkoleń dla członków Izby. Ich wymiernym rezultatem są jak dotychczas kursy przygotowawcze przed egzaminami na uprawnienia budowlane, prowadzone przez PZITB Oddział Białystok.

4. Szkolenia członków władz Izby i pracowników Biura Podlaskiej OIIB

W okresie sprawozdawczym członkowie poszczególnych organów Izby oraz pracownicy Biura Podlaskiej OIIB uczestniczyli w 17 spotkaniach szkoleniowo-informacyjnych, organizowanych przez władze krajowe Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

5. Współpraca z administracją publiczną

- W 2004 r. udzielono rekomendacji:
- pani Wandzie Grygo i Jerzemu Zawadzkiemu do pracy w gminnych komisjach urbanistyczno-architektonicznych
 - pani Małgorzacie Micał na arbitra w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

6. Współpraca z Podlaską Okręgową Izbą Architektów

Podlaska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa nawiązała współpracę z Podlaską Okręgową Izbą Architektów. W podpisanym 7 grudnia ubr. Porozumieniu jego strony zobowiązały się do współpracy w zakresie:

- 1) wydawania biuletynu,

- 2) organizacji szkoleń,
- 3) interpretacji i przestrzegania uprawnień upoważniających do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie,
- 4) wypracowywania propozycji zmian w aktach prawnych z zakresu budownictwa i przekazywania ich Izbom Krajowym z wnioskiem o podjęcie inicjatywy legislacyjnej.

7. Działalność samopomocowa

29 stycznia 2004 r. ukonstytuował się Zespół Samopomocowy w składzie:

- 1) Wojciech Rębacz – Przewodniczący
- 2) Ryszard Kruszewski,
- 3) Jarosław Skorek,
- 4) Ryszard Sztuka,
- 5) Cezary Żukowski.

W sumie w 2004 r. przyznano zapomogi dla ośmiu osób na łączną kwotę 4.000,- zł.

8. Zbiorowe ubezpieczenie na życie członków Podlaskiej OIIB

Rozszerzając działalność na rzecz członków Izby, Rada Podlaskiej OIIB 7 września 2004 r. podjęła uchwałę o dokonaniu darowizny dla członków Podlaskiej OIIB w wysokości 36,- zł rocznie na osobę w formie ubezpieczenia na życie. 29 grudnia ubr. została podpisana umowa z Towarzystwem Ubezpieczeń na Życie FinLife S.A., gwarantująca członkom Izby następujące świadczenia:

Śmierć ubezpieczonego – 4.600 zł
Śmierć ubezpieczonego spowodowana nieszczęśliwym wypadkiem – 10.900 zł
Śmierć ubezpieczonego spowodowana wypadkiem komunikacyjnym – 17.200 zł
Całkowite inwalidztwo ubezpieczonego spowodowane nieszczęśliwym wypadkiem – 6.300 zł

Całkowite inwalidztwo ubezpieczonego spowodowane wypadkiem komunikacyjnym – 12.600 zł

Choroba śmiertelna ubezpieczonego – 2.300 zł

dokończenie na str. 5

Władze Podlaskiej Okręgowej Izby Architektów:

Rada Podlaskiej Okręgowej Izby Architektów:

Przewodniczący Zbigniew Gliński

Zastępca Przewodniczącego Aleksander Bielski

Zastępca Przewodniczącego Robert Józef Łucka

Skarbnik Wojciech Pietrzak

Członkowie: Mirosław Snarski, Marek

Jerzy Tryburski, Tomasz Rogala,

Tomasz Grzegorz Ołdytowski

Sekretarz Wojciech Lizurej

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny:

Przewodniczący Witold Czarnecki

Z-cy Przewodniczącego Jan Kabac,

Michał Bałasz

Członkowie: Andrzej Kiluk, Sławomir

Antoni Paszkowski, Jerzy Krysiuk

Sekretarz Krzysztof Sarna

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności

Zawodowej Kazimierz Lech Wasilewski

Okręgowa Komisja Rewizyjna

Przewodniczący Jerzy Łucki

Członkowie: Alina Czyżewska,

Agnieszka Duda, Wojciech Popławski,

Barbara Sarna, Mirosław Siemionow

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna

Przewodniczący Stanisław Łapieński-

Piechota

Członkowie: Jan Hahn, Janusz

Kaczyński, Andrzej Koć, Józef

Matwiejuk, Maciej Pokorski,

Jerzy Uścińowicz

Biuro PDOIA:

15-269 Białystok, ul. Waszyngtona 3

tel./fax (85) 744 70 48

e-mail: podlaska@izbaarchitektow.pl

rachunek bankowy

PKO BP S.A./ I Oddz. Białystok

49 1020 1332 0000 1002 0026 3541

Godziny pracy Biura:

pn, wt, cz, pt: 9⁰⁰–16⁰⁰

środa: 14⁰⁰–21⁰⁰

Dyżury w siedzibie PDOIA:

Członkowie Rady: środa 17⁰⁰–18⁰⁰

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności

Zawodowej: druga i czwarta środa

miesiąca 17⁰⁰–18⁰⁰

Radca Prawny: druga i czwarta środa

miesiąca 17⁰⁰–18⁰⁰

Przyjmowanie składek

członkowskich w siedzibie PDOIA:

poniedziałek: 9⁰⁰–13⁰⁰

wtorek: 12⁰⁰–16⁰⁰

środa: 14⁰⁰–18⁰⁰

czwartek: 9⁰⁰–13⁰⁰

piątek: 12⁰⁰–16⁰⁰

Sprawozdanie z działalności Komisji Kwalifikacyjnej Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 31 grudnia 2004 r.

W okresie sprawozdawczym OKK działała w dotychczasowym składzie:

- Przewodniczący Bogdan Siuda
- Wiceprzewodniczący Jakub Grzegorzcyk
- Sekretarz Jerzy Drapa
- Członek Bogdan Bański
- Członek Mikołaj Malesza
- Członek Wiktor Ostasiewicz
- Członek Mieczysław Waldemar Paprocki

W okresie sprawozdawczym odbyło się 10 posiedzeń KK POIIB i 1 posiedzenie Prezydium KK POIIB. Podjęto 6 uchwał dotyczących nadania lub odmowy nadania uprawnień budowlanych.

OKK przeprowadza egzaminy na uprawnienia budowlane wg „Szczegółowego programu egzaminów na uprawnienia budowlane i na specjalizacje techniczno-budowlane” ustalonego przez Krajową Komisję Kwalifikacyjną Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa uchwałą z dnia 18 lutego 2003 r. i zatwierdzonego przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego pismem DPR/JSL/1/023/594/03 z dnia 2 kwietnia 2003 r., który składa się z dwóch części:
I – Tryb egzaminów w okręgowych izbach inżynierów budownictwa,
II – Wykaz przepisów i obowiązujący zakres ich znajomości.

„Ustalony przez KKK PIIB wykaz przepisów jest zbiorem podstawowych przepisów, których znajomość w procesie budowlanym jest niezbędna.”

Zgodnie z ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, okręgowa izba inżynierów budownictwa nadaje uprawnienia budowlane w specjalnościach, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, z wyłączeniem uprawnień do projektowania bez ograniczeń i sprawdzania projektów architektoniczno-budowlanych w specjalności architektonicznej (art. 14 ust. 1 pkt 1 w zakresie określonym w art. 14 ust. 3 pkt 1 ustawy Prawo budowlane), których nadawanie należy do kompetencji izb architektów.

Izba w szczególności nadaje uprawnienia budowlane w specjalnościach:

- a) architektonicznej (art. 14 ust. 1 pkt 1) w zakresie określonym w art. 14 ust. 3 pkt 2-4,
- b) konstrukcyjno-budowlanej (art. 14 ust. 1 pkt 2),

- c) drogowej (art. 14 ust. 1 pkt 2a),
- d) mostowej (art. 14 ust. 1 pkt 2b),
- e) instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych (art. 14 ust. 1 pkt 4),
- f) instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych (art. 14 ust. 1 pkt 5).

Ponadto od 31 maja 2004 r. Izba przejęła kompetencje w zakresie nadawania uprawnień budowlanych w specjalnościach:

- a) kolejowej (art. 14 ust. 1 pkt 2c),
- b) wyburzeniowej (art. 14 ust. 1 pkt 2d),
- c) telekomunikacyjnej (art. 14 ust. 1 pkt 2 e).

Jednak ze względu na brak przepisów wykonawczych w 2004 r. nie nadano żadnych uprawnień w tych specjalnościach.

Postępowanie o nadanie uprawnień budowlanych lub określenie specjalizacji techniczno-budowlanej prowadzi się w dwóch etapach:

- 1) postępowanie kwalifikacyjne,
- 2) egzamin.

Komisja Kwalifikacyjna Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w marcu i kwietniu 2004 r. przeprowadziła postępowanie kwalifikacyjne dla sześciu osó ubiegających się o uzyskanie uprawnień budowlanych.

Na podstawie liczby osób zakwalifikowanych do egzaminu wiosną 2004 r. oraz liczby osób, które nie zdały egzaminów w poprzednich sesjach KK POIIB wystąpiła do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej o przygotowanie z bazy pytań (Centralnego Zastobu Pytań Egzaminacyjnych – C.Z.P.E.) 30 zestawów pytań dla niżej wymienionych specjalności:

1. konstrukcyjno-budowlanej – 43 osoby,
2. drogowej – 12 osób,
3. mostowej – 1 osoba,
4. instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych – 33 osoby,
5. instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych – 12 osób.

Zestawy pytań na egzamin ustny były przygotowane przez Komisję Kwalifikacyjną POIIB, korzystającą ze zbioru pytań na egzamin ustny, który został nam przekazany 18 maja 2004 r. w Warszawie.

Wnioski o dopuszczenie do egzaminu w sesji wiosennej złożyło 87 osób. Na eg-

zamin pisemny 25 maja 2004 r. zgłosiły się 82 osoby. Uzyskanie pozytywnej oceny z testu jest niezbędnym warunkiem przystąpienia (dopuszczenia) do egzaminu ustnego. Aby zaliczyć egzamin pisemny należy udzielić trafnych odpowiedzi na 3/4 pytań zawartych w teście. Egzamin pisemny zdało 71 osób.

Do zaliczenia egzaminu ustnego wymagane jest uzyskanie minimum 2/3 możliwych do uzyskania punktów (odpowiedzi na pytania ustne oceniane są przez członków zespołu egzaminacyjnego w skali 0–5 pkt.). Egzamin na uprawnienia budowlane przeprowadzony w maju 2004 r. przez Komisję Kwalifikacyjną Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w sumie zdało 69 osób, w tym:

- w specjalności konstrukcyjno-budowlanej – 28 osób,
- w specjalności drogowej – 11 osób,
- w specjalności mostowej – 1 osoba,
- w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych – 20 osób,
- w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych – 9 osób.

Egzamin zdało 84% osób, które do niego przystąpiły.

W sesji jesiennej postępowanie kwalifikacyjne odbyło się w miesiącu wrześniu i październiku 2004 r. i dotyczyło 25 osób. Na podstawie liczby osób zakwalifikowanych do egzaminu jesienią 2004 r. oraz liczby osób, które nie zdały egzaminów w poprzednich sesjach, KK POIIB wystąpiła do KKK PIIB o przygotowanie z bazy pytań (C.Z.P.E.) 15 zestawów pytań dla niżej wymienionych specjalności:

1. konstrukcyjno-budowlanej – 26 osób,
2. drogowej – 3 osoby,
3. instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych – 14 osób,
4. instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych – 7 osób.

Wnioski o dopuszczenie do egzaminu w sesji jesiennej złożyło 36 osób. Na egzamin pisemny w dniu 23 listopada ubr. zgłosiły się 34 osoby. Pozytywny wynik z egzaminu pisemnego uzyskało 29 osób, egzamin ustny zdało i uprawnienia budowlane uzyskało 27 osób, w tym:

- w specjalności konstrukcyjno-budowlanej – 14 osób,
- w specjalności drogowej – 3 osoby,

- w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych – 6 osób,
- w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych – 4 osoby.

Egzamin zdało 79% osób, które do niego przystąpiły.

Reasumując, w 2004 r.:

- przeprowadzono kwalifikacje 89 osób,
- do egzaminów przystąpiło: 116 osób (liczba ta jest wyższa od liczby osób, w stosunku do których przeprowadzono kwalifikacje ze względu na osoby zdające egzamin po raz kolejny),
- egzamin zdało: 96 osób, tj. 81,5% osób, które do niego przystąpiły.

Uroczyste wręczenie uzyskanych uprawnień budowlanych odbyło się 26 czerwca i 18 grudnia 2004 r. Wręczenia dokonali Przewodniczący Rady POIIB Ryszard Dobrowolski i Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej POIIB Bogdan Siuda, w obecności Prezydium Rady POIIB, Komisji Kwalifikacyjnej POIIB i zespołów egzaminacyjnych. W dyskusji omówiono sprawy przygotowywania się do egzaminów, kursy organizowane przez

stowarzyszenia naukowo-techniczne oraz materiały dostępne w Internecie na stronie www.piib.org.pl.

Ponadto w 2004 r. Komisja Kwalifikacyjna Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa przeprowadziła postępowania kwalifikacyjne w sprawie nadania tytułu rzeczoznawcy budowlanego w stosunku do 4 osób, z czego 3 osoby ubiegały się o tytuł rzeczoznawcy budowlanego w specjalności konstrukcyjno-budowlanej i 1 osoba w specjalności instalacji i urządzeń elektrycznych. Dokumenty tych osób zostały następnie przesłane do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. KKK PIIB pozytywnie rozpatrzyła przekazane wnioski i podjęła 4 decyzje o nadaniu tytułu rzeczoznawcy budowlanego, a następnie przesłała te decyzje do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, celem dokonania wpisu w centralnym rejestrze rzeczoznawców budowlanych.

W 2004 r. udzielono odpowiedzi na dwa wystąpienia Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Podlaskiej OIIB, dotyczące uprawnień budowlanych członków Izby.

OKK udzieliła również w czterech przypadkach odpowiedzi na pisma dotyczące zaliczenia praktyki zawodowej i zakresu uprawnień budowlanych.

Skierowano wniosek do Rady Podlaskiej OIIB o zorganizowanie archiwum dla przechowywania dokumentów związanych z egzaminami na uprawnienia budowlane oraz akt personalnych członków Izby (na dzień dzisiejszy archiwum jest zorganizowane).

Wniosek końcowy

Komisja Kwalifikacyjna Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, przedkładając IV Zjazdowi Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa sprawozdanie ze swojej działalności w 2004 r., wnioskuje o jego przyjęcie.

mgr inż. Jerzy Drapa

Sekretarz Komisji

Kwalifikacyjnej Podlaskiej OIIB

mgr inż. Bogdan Siuda

Przewodniczący Komisji

Kwalifikacyjnej Podlaskiej OIIB

Białystok, 21.02.2005 r.

Sprawozdanie z działalności Rady POIIB za okres od 01.01.2004 r. do 31.12.2004 r.

dokończenie ze str. 3

Śmierć małżonka ubezpieczonego – 2.500 zł

Śmierć małżonka ubezpieczonego spowodowana nieszczęśliwym wypadkiem – 5.000 zł

Całkowite inwalidztwo małżonka ubezpieczonego spowodowane nieszczęśliwym wypadkiem – 2.500 zł

Ww. umowa została zawarta na okres 1 stycznia–31 grudnia 2005 r. Ubezpieczenie obejmuje tych członków Izby, którzy mają na bieżąco opłacone składki członkowskie. Należność z tytułu składki pokrywana jest z budżetu Podlaskiej OIIB.

9. Organizacja III Zjazdu Podlaskiej OIIB
III Zjazd Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbył się 23 kwietnia 2004 r. W obradach uczestniczyło 108 delegatów. Podjęto dziesięć uchwał.

10. Realizacja wniosków III Zjazdu Podlaskiej OIIB

Na III Zjeździe Podlaskiej OIIB zdecydowano o przedstawieniu na III Zjeździe Krajowym trzech wniosków kolegi Krzysztofa Dudy w następującym brzmieniu:

„1) Zgodnie z aktualnymi zapisami Prawa Budowlanego wszystkie przyłącza do budynków wymagają uzgodnienia z rzeczoznawcą

ds. przeciwpożarowych. Wymaganie takiego uzgodnienia do przyłącza wod.-kan. i c.o. jest bezzasadne i nie ma merytorycznego uzasadnienia.

2) Zgodnie z wymaganiami Prawa Budowlanego pozwolenia na budowę nie wymagają „przyłącza do budynków”. Celowym jest poprawienie zapisu na określenie wyłącznie „przyłącza”. Pozwoli to na stosowanie takich samych procedur postępowania w stosunku do przyłączy do posesji nie zabudowanych.

3) Zgodnie z interpretacją zapisów Ustawy przez Głównego Geodetę Kraju dotyczących aktualności podkładów geodezyjnych do projektowania, ewidentnie nasuwa się wniosek, że uwzględnia się wyłącznie interesy geodetów i Ośrodka Dokumentacji. Celowym jest wprowadzenie takich uregulowań prawnych, aby wtórnik (aktualny) mógł służyć do projektowania różnych zadań w zakresie objętym takim wtórnikiem. Obniży to znacznie koszty przygotowania inwestycji.”

Wniosek nr 1, dotyczący zmiany art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, nie wymagał podjęcia jakichkolwiek działań, ponieważ 31 maja 2004 r. weszła w życie zmiana do ww. ustawy (uchwalona

16 kwietnia ubr. – Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 888), zgodnie z którą obecnie dokonanie uzgodnienia projektu zagospodarowania działki lub terenu z podmiotem właściwym do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych konieczne jest jedynie w przypadku budowy instalacji zbiornikowych na gaz płynny z pojedynczym zbiornikiem o pojemności do 7 m³, przeznaczonych do zasilania instalacji gazowych w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych. Pozostałe propozycje Kolegi Dudy zgłoszone zostały na Zjeździe Krajowym, który odbył się w dniach 18-19 czerwca 2004 r. Jednak ze względu na dużą liczbę wniosków złożonych przez delegatów (do Komisji Uchwał i Wniosków wpłynęło około dziewięćdziesięciu postulatów, z czego 90% dotyczyło zmiany aktów prawnych), wnioski Kolegi Dudy nie zostały rozpatrzone bezpośrednio przez Zjazd Krajowy, tylko skierowano je do realizacji do Rady Krajowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

III. Wg stanu na dzień 31 grudnia 2004 r. Podlaska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa liczyła 3.008 członków, w tym 2.573 takich, którzy mieli aktualne opłaty składek członkowskich.

mgr inż. Bogdan Gawrychowski

Sekretarz Rady Podlaskiej OIIB

mgr inż. Ryszard Dobrowolski

Przewodniczący Rady Podlaskiej OIIB

Sprawozdanie z działalności Sądu Dyscyplinarnego Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w 2004 r.

Okres sprawozdawczy:
1 stycznia–31 grudnia 2004 r.

I. Część statystyczna

- Ilość spraw załatwionych według stanu na 01.01.2004 r. – 1
- Ilość spraw, które wpłynęły do okręgowego sądu:
 - 2 sprawy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej,
 - 1 sprawa dotycząca odpowiedzialności zawodowej,
- Ilość wszczętych postępowań – 1
- Ilość zawieszonych postępowań – 0
- Ilość umorzonych postępowań – 2
- Ilość ukaranych w I instancji – 1 osoba
- Ilość uniewinnionych w I instancji – 0
- Ilość odwołań/zażaleń – 1 odwołanie od umorzenia osoby, w stosunku do której umorzono postępowanie,
- Ilość wznowionych postępowań – 0
- Ilość spraw nie załatwionych według stanu na 31.12.2004 r. – 0
- Ilość powołanych składów sędziowskich – 3

II. Część szczegółowa

W okresie sprawozdawczym sześciuosobowy skład Sądu Dyscyplinarnego POIIB,

wybrany na I Zjeździe Delegatów Izby Inżynierów Budownictwa nie uległ zmianie:

- Przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego – Sławomir Sieńczyło,
- Zastępca Przewodniczącego – Zygfryd Fiłonowicz,
- Tadeusz Daszuta,
- Krzysztof Falkowski,
- Antoni Pieciun,
- Cezary Szuchnicki,
- Cezary Żukowski.

Odbyło się sześć posiedzeń członków SD POIIB, na których omówiono następujące sprawy:

- zapoznano się z wnioskami o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego,
- wybrano trzy składy orzekające,
- dwie sprawy skierowano na posiedzenie niejawne, na których, po dokonaniu kontroli wniosku Rzecznika pod względem merytorycznym i prawnym oraz oceny zebranych dowodów, podjęto rozstrzygnięcia o umorzeniu,
- przeprowadzono jedną rozprawę w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej zakończoną ukaraniem członka Izby,

- rozpatrzone zażalenie na umorzenie członka Izby pod kątem skorzystania z kompetencji do uchylecia lub zmiany postanowienia przez organ, który je wydał zgodnie z art. 144 w zw. z art. 132 kpa,
- omówiono szkolenia Przewodniczących okręgowych sądów dyscyplinarnych Izby oraz członków Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, które odbyły się w Jadwisinie w dniach 28–29 maja oraz w Otwocku w dniach 19–20 listopada.

Członek Podlaskiej Izby został ukarany z tytułu odpowiedzialności zawodowej karą upomnienia oraz wydano postanowienie o nałożeniu kosztów postępowania w wysokości 518,10 złotych. Kwota ta została uiszczona przez ukaranego w wyznaczonym terminie.

Członkowie SD POIIB, nie należący do składów orzekających, brali udział w rozprawie, jako obserwatorzy.

Przyczynami umorzenia dwóch postępowań w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej było:

1. stwierdzenie nikomej szkodliwości czynu,
2. brak członkostwa w chwili popełnienia czynu.

mgr inż. Sławomir Sieńczyło
Przewodniczący

Sądu Dyscyplinarnego Podlaskiej OIIB

Sprawozdanie z działalności Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w 2004 r.

Okres sprawozdawczy:
1 stycznia – 31 grudnia 2004 r.

I. Część statystyczna

- Ilość spraw – 9, w tym:
 - 4 wnioski z powiatowych inspektoratów nadzoru,
 - 5 skarg od osób fizycznych,
- Ilość wszczętych postępowań wyjaśniających – 6
 - Ilość spraw, co do których skierowano wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego – 2
 - Ilość spraw, co do których skierowano wnioski o ukaranie w trybie odpowiedzialności zawodowej – 1
 - Ilość spraw nie załatwionych według stanu na 31.12.2004 – 3
- Ilość spraw, w których odmówiono wszczęcia postępowania – 2
- Ilość spraw przekazanych według właściwości – 1

II. Część szczegółowa

W okresie sprawozdawczym sześciuosobowy zespół Rzeczników Odpowie-

dzialności Zawodowej, wybrany na I Zjeździe Delegatów Izby Inżynierów Budownictwa nie uległ zmianie:

- Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej – Janusz Karpiński
- Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej – Zastępcy reprezentujący poszczególne specjalności:
 - Jerzy Bukowski – I Zastępca
 - Jarosław Lipartowski – II Zastępca
 - Jerzy Bartoszek
 - Elżbieta Czaplicka
 - Marek Sworski

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej prowadzi postępowanie dyscyplinarne osobiście lub wyznacza do poszczególnych czynności jednego z Zastępców, biorąc pod uwagę charakter sprawy i specjalność uprawnień budowlanych obwinionego. Stąd z uwagi na specyfikę pracy Rzecznika, w okresie sprawozdawczym zwołane zostało tylko jedno posiedzenie. Zapoznano się na nim ze sprawą z zakresu odpowiedzialności zawodowej jednego z członków Izby.

Rzecznik dwukrotnie odmówił wszczęcia postępowania przyjmując jako podstawy:

- brak członkostwa w dacie popełnienia czynu w sprawie z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej,
- przedawnienie.

Jeden z wniosków Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego o pociągnięcie do odpowiedzialności zawodowej został przekazany według właściwości do Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Podlaskiej Okręgowej Izby Architektów.

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej POIIB uczestniczył w szkoleniach członków sądów dyscyplinarnych i rzeczników, organizowanych przez Krajową Izbę Inżynierów Budownictwa w Jachrance w dniach 28–29 maja oraz w Otwocku w dniach 19–20 listopada 2004 r.

Stały kontakt z zespołem Rzeczników utrzymywany jest przez Biuro POIIB oraz punkt konsultacyjny w Łomży. Podkreślić należy duże zaangażowanie pracowników biura zapewniających obsługę administracyjną i kancelaryjną Rzecznika.

mgr Janusz Karpiński
Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej
Podlaskiej OIIB

Komunikat w sprawie wpisów do centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane wydane na podstawie przepisów obowiązujących przed 01.01.1995

W związku z licznymi zapytaniami dotyczącymi wpisu do centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, stwierdzenia przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie lub tytuł rzeczoznawcy budowlanego wydane przed 1995 r. wyjaśniamy co następuje.

Obowiązek prowadzenia przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, wynikający z art. 88a pkt 3 lit. „a” ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.) dotyczy wyłącz-

nie osób uzyskujących uprawnienia budowlane na podstawie tej ustawy oraz wydanego na jej podstawie rozporządzenia MGPIB z dn. 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 1995 r. Nr 8, poz. 38 z późn. zm.) czyli po dniu 14.02.1995r. Zapis art. 59 pkt 2 lit c ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001r. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.), zmienia brzmienie art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, jednak zgodnie z zasadą nie działania prawa wstecz dotyczy wyłącznie osób, które uzyskają

uprawnienia budowlane na podstawie tejże ustawy.

W związku z powyższym wszystkie osoby, które uzyskały uprawnienia budowlane na podstawie przepisów obowiązujących przed 1 stycznia 1995 roku, zgodnie z art. 6 ust.1 ustawy o samorządach zawodowych nie są umieszczane w centralnych rejestrach. Osoby te, mają prawo do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie na podstawie wpisu na listę członków właściwej okręgowej izby samorządu zawodowego.

**Główny Inspektor
Nadzoru Budowlanego**

PODLASKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW

Stanowisko Rady PDOIA w sprawie projektu wprowadzenia drugiej części składki

Wprowadzenie drugiego członu składki oceniamy zdecydowanie negatywnie. Uważamy ten pomysł od samego jego początku za szkodliwy dla praktycznej działalności Izby oraz za uwłaczający godności wykonywanego przez nas zawodu, któremu w trosce o otaczające nas środowisko przestrzenne, powinniśmy przywracać miano zawodu elitarnego. Elitarnego, czyli wykonywanego przez ludzi odpowiednio do tej dziedziny wyselekcjonowanych, kompetentnych i nie poddających się modom egalitaryzmu oraz populistycznej filozofii równych żółdków.

W przypadku wprowadzenia, w obrębie własnej korporacji zawodowej, de facto: dodatkowego podatku przychodowego w miejsce prostej składki, szkodliwość dla praktycznej działalności Izby wiązać się będzie z nieuchronną konsekwencją tworzenia kolejnych, biurokratycznych służb fiskalno-skarbowo-egzekucyjnych. Naiwnością lub brakiem wyobraźni byłoby zakładanie,

że owa konsekwencja nie jest realnym zagrożeniem. Naiwnością byłoby zakładanie, że w przypadku naszej korporacji wystarczyłoby się zdać na uczciwość członków, którzy o choczko i z satysfakcją będą oddawać część swoich zarobków na wspólne potrzeby. Jeśli porzucić złudzenia, a uruchomić wyobraźnię wykraczającą poza sferę przestrzeni, to można się domyślać zaraz potoku pomysłów na skuteczną ściągalność „należności”. Aparat państwowy nieustannie swoje wzorce „doskonali”. Jest na kim się wzorować? Jak zaplanować budżet(y)? Potrzebne by nam było chyba nowe ciało na kształt ministerstwa finansów, które co kwartał by wydawało coraz lepsze rozporządzenia. Krańcowo kuriozalnym pomysłem byłoby zaś zbieranie naszych składek korporacyjnych przez państwowy system fiskalny. Wówczas ze składkowej złotówki wróci do Izby co najwyżej jej połowa. Czy naprawdę tego chcemy?

Nie widzimy najmniejszego powodu, aby tzw. filozofię sprawiedliwości społecznej wprowadzać do naszej organizacji ze wszystkimi negatywnymi tego konsekwencjami. Znikąd nie wynika ani konieczność, ani uzasadniony sens, aby w trosce o jednostkowe przypadki burzyć prosty w obsłudze, a tym samym możliwie najtańszy system finansowania korporacji. Tym bardziej, że często owe jednostkowe przypadki obiektywnie zupełnie na to nie zasługują.

Stoimy tym samym na stanowisku, że funkcjonujący w naszych uregulowaniach prawnych zapis o dwuelementowej składce członkowskiej powinien zostać zmieniony, a sama składka powinna być możliwie najprostsza, czyli jak funkcjonująca obecnie – pogłówna. Powinna być też możliwie najniższa, a jej paup musi wynikać z rozeznania sytuacji finansowej wszystkich izb okręgowych.

*W imieniu Rady: Wojciech Pietrzak
Skarbnik PDOIA*

Kurtuazja

W środę 23 marca w sali konferencyjnej NOT w Białymstoku odbył się już trzeci Zjazd Sprawozdawczy Podlaskiej Okręgowej Izby Architektów. Frekwencja była umiarkowana, przewyższająca nieznacznie wymagane quorum, przy czym część członków Izby, usprawiedliwiając swoją nieobecność, upoważniła kolegów aby ich reprezentowali podczas obrad i głosowania. Być może dzięki temu uniknięto sytuacji sprzed roku, kiedy przy pierwszej próbie zwołania Zjazdu owego quorum zabrakło. Relatywnie lepiej dopisali zaproszeni goście. Zjazd zaszczylicili swą obecnością przedstawiciele: Podlaskiego Urzędu Marszałkowskiego, Prezydenta Białegostoku, Izby Inżynierów, Izby Urbanistów oraz władz krajowych Izby Architektów. Zanim zaczęto zdawać sprawozdania z rocznego okresu działalności w kurtuazyjnych wystąpieniach wypowiedzieli się Wiceprezydent Białegostoku Marian Blecharczyk, Przewodniczący Podlaskiej Izby Inżynierów Budownictwa inż. Ryszard Dobrowolski, reprezentująca urbanistów kol. arch. Alicja Mieszkowska oraz z

Głosowanie

Krajowej Rady IA kol. Rafał Szczepański.

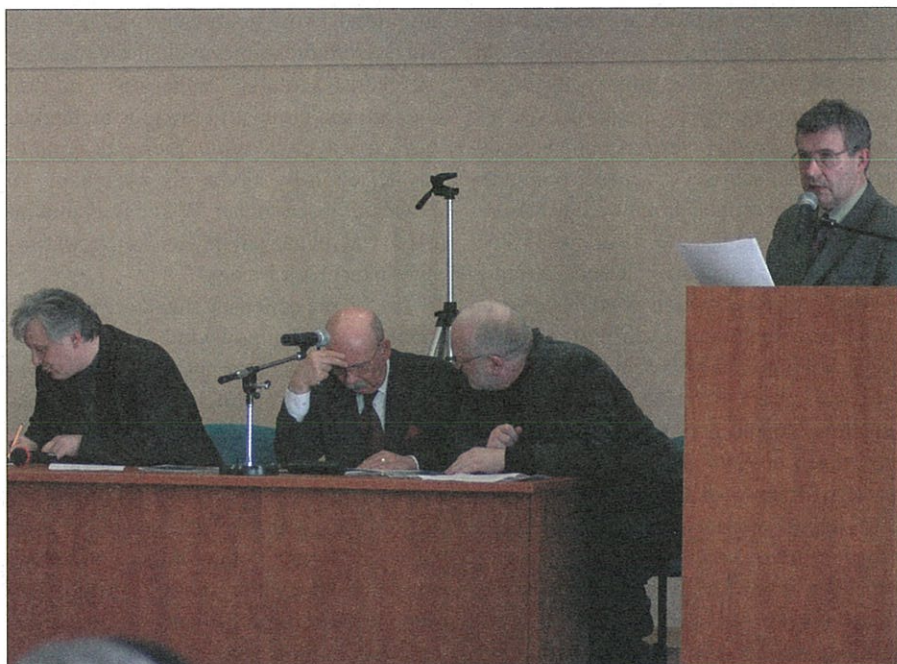
Spoza kurtuazyjnych treści warto było uwagę zwrócić na zagadnienia poruszone przez kol. Mieszkowską, a dotyczące trwających prac nad kolejnymi nowelizacjami legislacyjnymi odnoszącymi się do kształtowania przestrzeni. Jak można było się spodziewać, nie idą one w pożądanym dla naszego środowiska i środowiska przestrzennego kierunku. Można było się spodziewać, ponieważ zjawisko dyktatu wysokich technologii, możliwych inwestorów i deweloperów, a tym samym proces systematycznej degradacji jakości architektury i urbanistyki, obserwujemy już od dłuższego czasu, a nie dzieje się nic istotnego, co by mogło go odwrócić. Stąd apel kol. Mieszkowskiej o próbę wspólnego, silniejszego przeciwstawienia się tym zjawiskom należy jak najbardziej wesprzeć. Pozostaje tylko problem, jak wielu z nas w codziennej gonitwie znajdzie na to czas i chęci...

Ponieważ zgodnie z obowiązującymi uregulowaniami, wszyscy uczestnicy Zjazdu sprawozdania poszczegól-

W kuluarach Zjazdu

ale i konkrety

Prezydium Zjazdu w trakcie obrad, na mównicy Przewodniczący Rady PDOIA Zbigniew Gliński

nych organów i projekt budżetu otrzymali wcześniej drogą pocztową – za-

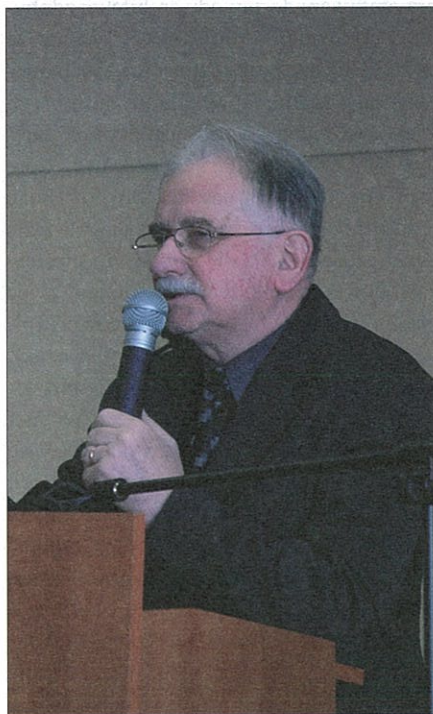
sadnicza część obrad przebiegła gładko. Wybrano dwóch członków na wa-

kujące miejsca w Sądzie Dyscyplinarnym oraz nowego Przewodniczącego tegoż, którym został kol. Krzysztof Sarna. Wybrano też dwóch „zastępczych” Delegatów na najbliższy Zjazd Krajowy, mający odbyć się w czerwcu. Nadprogramowo Skarbnik przedstawił stanowisko Okręgowej Rady w sprawie planów „uruchomienia” drugiej części składki członkowskiej. Stanowisko to zostało zajęte na prośbę Rady Krajowej, która z kolei została zobowiązana do opracowania sposobu wcielenia tego w życie przez ostatni Krajowy Zjazd. Ponieważ rzecz ma znaczenie niebagatelne, a trudno ją tu streścić, rzeczony stanowisko PDORIA publikujemy osobno. Choć kol. Rafał Szczepański z centrali „prowokując intelektualnie” próbował bronić idei dwuelementowej składki, przy kilku głosach wstrzymujących się i bez głosów sprzeciwu, Zjazd poparł stanowisko Rady Okręgowej i zobowiązał swoich Delegatów na Zjazd Krajowy do przeciwstawienia się temu projektowi.

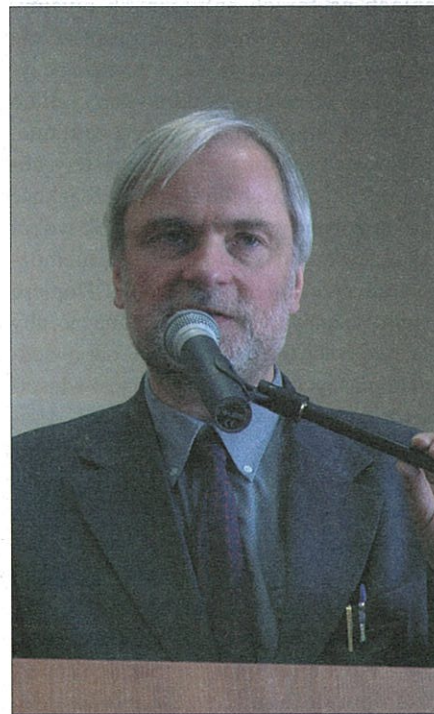
(wmp)

Zaproszony Wiceprezydent Miasta Białegostoku Marian Blecharczyk

Ryszard Dobrowolski Przewodniczący Rady POIIB

Członek Krajowej Rady Izby Architektów kol. Rafał Szczepański

Jaki architekt – taka architektura ...czyli wezwanie do buntu

Nie wszyscy byliśmy entuzjastami powołania do życia Izby Architektów, a wielu jej animatorów dziś odczuwa lekkie rozczarowanie. Izba stała się jednak faktem. W obecnych uwarunkowaniach organizacyjno-prawnych, a także obecnych uwarunkowaniach mentalnych elit parlamentarno-gabinetowych, jak i większości aktywnej części naszego środowiska, nie widać zwiastunów zmian obecnego stanu rzeczy. A skoro tak, to należy się zastanowić, co dobrego w tych warunkach możemy zrobić, jak tę sytuację możemy z pożytkiem dla naszego środowiska wykorzystać. Partykularnie: „naszego środowiska”, bo jesteśmy korporacją zawodową dbającą o interesy swojego cechu.

Przyczyną niezadowolenia większości kolegów ze stanu tych interesów jest w moim przekonaniu ogólna „deprecjacja” naszego zawodu, brak należytego zainteresowania jakością otaczającej nas przestrzeni oraz to, że w odczuciu innych ludzi, jesteśmy zainteresowani jedynie (!) tym, aby dbać o swoje (właśnie:) partykularne interesy. Żeby ten stan rzeczy zmienić, w działaniach na forach publicznych musimy wyraźniej artykułować to, co jeszcze nie tak dawno było oczywiste, a co dziś oczywiste być przestaje: że uprawiamy, mimo wszystko, zawód publicznego zaufania. Musimy uświadamiać innym (niestety, coraz częściej także sobie samym!) że jakoś zurbanizowanego środowiska jakie wokół siebie stwarzamy, ma kolosalne, niemożliwe do przecenienia znaczenie. Dopiero potem możemy się od innych domagać, aby za naszą pracę wynagradzali nas odpowiednio do naszych oczekiwań. To jest właściwa (drogi Kolego W.-alczący o cenniki) kolejność rzeczy.

Znaczenie naturalnego środowiska przestrzennego i stan jego zanieczyszczenia, są przecież nie mniej ważne niż stan zanieczyszczenia chemicznego. Czy nie łatwiej oczyścić całą Supraśl oraz całą Narew z zanieczyszczeń, niż Białystok choćby z „Wyżyn”? Łatwiej, bo tam zagrożenie sanitarne-epidemiologiczne jest namacalne, a związku szpetoty środowiska przestrzennego z naszym psychicznym zdrowiem powszechnie nie widać.

Dopóki na naszą pracę będzie się spoglądać z lekceważeniem, a często także ze słabo skrywaną zawiścią; dopóki inwestorzy i urzędnicy podejmujący finansowe decyzje dotyczące kształtu przestrzeni, nie będą dostrzegać jakościowej przepaści pomiędzy architekturą terminali drogowych w Koroszczynie k/Terespolu i w Kuźnicy Białostockiej; dopóki dziennikarze nie będą rozumieć istoty praw autorskich w odniesieniu do utworów architektonicznych, przy jednoczesnym honorowaniu praw autorskich osób wykonujących amatorskie fotografie tychże utworów; dopóki przy organizowaniu strategicznych inwestycji przestrzennych głos naszego środowiska nie będzie najważniejszy – dopóty możemy utyskiwać i bić pianę na przemian, ale niewiele, albo wręcz nic nie zmienimy w kwestii materialnej satysfakcji z naszej pracy, nad czym wielu kolegów tak dziś ubolewa. Musimy najpierw „uwrażliwić naród” (z jego „jelitami” włącznie).

Gwoli prawdy dodać trzeba, że po części sami sobie jesteśmy winni. Nasza wina jest w tym, że coraz mniej przygotowani do zawodu absolwenci opuszczają mury Wydziału Architektury. W tym, że coraz mniej przygotowani do zawodu architekci zdobywają uprawnienia projektowe. W tym, że wzrasta liczba architektów nie zasługujących na uznanie, spoglądanie na których z lekceważeniem staje się uzasadnione. Kiedyś były to przypadki jednostkowe, które nie deprecjonowały naszego zawodu (bo te jednostki go raczej nie uprawiały). Dziś coraz częściej stają się normą i to niestety zawodowo czynną. Kiepscy, ale tani, więc znajdują klientów. Nie jest to obraz przypisany wyłącznie nam. Takie chyba czasy, że wszystko się egalitaryzuje i prymitywizuje zarazem. Prawdziwe autorytety wymierają, a do ich roli pretendują wykazujący się pseudo-elokwencją niby-intelektualiści. Dziś najważniejsze, to zbajerować klienta i zgarnąć kasę, a sprzedać choćby „gniota” („i tak klient na dobrym towarze się nie pozna”).

Ci, którzy tej filozofii nie akceptują, konkurując na rynku z „przebojowcami”, siłą rzeczy ulegają temu nurtowi bajerowanej bylejakości. Trudno ten trend odwrócić, ale w naszym otoczeniu najbliższym musimy temu przeciwdziałać. Jeśli tego nie zrobi-

my, nie zdziwmy się, że za jakiś czas w konkursach architektonicznych głos dewelopera, lekarza, i rolnika (żadnej z tych profesji niczego nie ujmując) oraz głos architekta, będą znaczyć tyle samo. Pierwsze symptomy tej choroby chyba już zaczynamy tu i ówdzie obserwować. W końcu demokracja to (jak ją nazwał pewien konserwatywny liberał) Kult Liczby.

Na ten nie najlepszy stan rzeczy nakłada się jeszcze jeden nowy kult: Kult Tolerancji. Jesteśmy wręcz zmuszani do tolerowania szkodliwej architektury. Z prawa budowlanego dawno już usunięto wymóg zharmonizowania projektowanego obiektu z otoczeniem, bo o jakości architektury mają dziś rozstrzygać nie architekci, lecz prawnicy. Samorządowe kolegia odwoławcze zmuszają wójtów, burmistrzów i prezydentów miast do wydawania wszelkich warunków zabudowy, jakich tylko sobie „przedsiębiorca” zażyczy. Choć zatem w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest jeszcze wymóg „ładu przestrzennego”, to w praktyce prawnej owych kolegiów także staje się zapisem martwym.

Wobec tej bezsilności (nie będzie dziś łatwo zawiesić w uprawnieniach nową Koleżankę, która w ważnym miejscu publicznym popełniła dość szpetny projekt, urągający podstawowym zasadom sztuki architektonicznej) nawołuję do buntu przeciw Kultowi Tolerancji. Publikując na łamach Biuletynu przykłady dobrej architektury, może należałoby publicznie piętnować także przykłady anty-architektury? Wskazywanie stosownych kandydatur do nagrody „projektu roku” w połączeniu z kandydaturami do „gniotów roku” byłyby, jak sądzę, właściwą próbą należytego zawstydzenia całkiem licznych przypadków wstydu (niestety) nie odczuwających.

Jeśli Koleżanki i Koledzy mają jakieś uwagi na ten (lub inny) temat – zachęcałbym do dyskusji na łamach nowego, wydawanego teraz wspólnie z Inżynierami, biuletynu. Łamy te powinny być otwarte i służyć nie tylko naszym sprawom, ale i Sprawie. Zresztą, zdania Koleżeństwa z bratniej izby też jestem ciekaw.

Wojciech M. Pietrzak

V Forum Bezpieczeństwa w budownictwie

Statystyka wypadków przy pracy na przestrzeni ostatnich lat wskazuje, iż najbardziej tragiczne w skutkach są wypadki w budownictwie. Dlatego poprawa bezpieczeństwa pracy w tym sektorze gospodarki jest jednym z priorytetowych zadań Państwowej Inspekcji Pracy. Swoje uwagi na temat warunków pracy na budowach przedstawiali uczestnicy corocznego Forum Bezpieczeństwa w budownictwie, które odbyło się 1 kwietnia br. na Politechnice Białostockiej.

W seminarium uczestniczyło ponad 30 osób, w tym wykonawcy, inspektorzy pracy i nadzoru budowlanego, reprezentanci zrzeszeń pracodawców i związków zawodowych, rzeczoznawcy ds. bhp, uczniowie białostockich szkół budowlanych oraz studenci i pracownicy naukowcy Politechniki Białostockiej.

Otwarcia Forum dokonał prof. Michał Bołtryk, rektor Politechniki Białostockiej, który jest członkiem Rady ds. Bezpieczeństwa w Budownictwie przy Głównym Inspektorze Pracy. Główne zadania PIP na 2005 rok, jakie przedstawione zostały na początku spotkania, to konieczność zwiększenia wysiłków w zakresie profilaktyki.

Ważnym punktem spotkania było wręczenie dla dziesięciu pracodawców z Podlasia dyplomów PIP, które potwierdzają, że pracodawcy ci przestrzegają przepisów prawa i dostosowali swoje zakłady do wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy. Konkurs ten cieszy się dużym zainteresowaniem wśród pracodawców. Przypomnijmy, iż w 2004 roku ponad 30 pracodawców przesłało do OIP Białostok swoje zgłoszenia, jednak po przeprowadzeniu audytu inspektorzy pracy uznali, iż jedynie 10 z nich spełnia stawiane im wymogi. Na liście zakładów, które spełniły warunki do uzyskania dyplomu znalazły się: Zakład Usług Leśnych z Wasilkowa, Zakład Tapicerski z Augustowa, „JAREK-AUTO” Blacharstwo–Lakiernictwo–Mechanika Pojazdowa z Augustowa, Zakład Mechaniki Pojazdowej z Szepietowa, AUTO SERWIS POMOC DROGOWA z Wysokiego Mazowieckiego, Zakład Mechaniki Pojazdowej z Wysokiego Mazowieckiego, Mechanika Pojazdowa–Blacharstwo–Lakiernictwo z Czyżewa Osady, Zakład Stolarski z Wysokiego Mazowieckiego, Przedsiębiorstwo PHU „MARKCHOM” z Janowa oraz Zakład UH „GUMI-EXPRESS” z Suwałk.

W dalszej części spotkania rozmawiano na temat procesu przygotowania dokumentacji do przetargu na roboty budowlane oraz przedstawiono problematykę bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia w przedsiębiorstwie drogowym, uwypuklając specyficzne warunki otoczenia. Ponieważ prace drogowe są realizowane często podczas ruchu pojazdów, w miejscach publicznych, wymagają one wielkiej staranności. Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego przygotował wystąpienie na temat nadzoru nad wprowadzaniem do obrotu i stosowaniem wyrobów budowlanych. Przedstawiono też doświadczenia krajów nadbałtyckich w zakresie wpływu związków zawodowych na bezpieczeństwo pracy w budownictwie. Podkreślano szczególnie konieczność stosowania na właściwym poziomie minimalnej stawki roboczogodziny, ponieważ obecnie niektórzy wykonawcy zakładają stawki na tak niskim poziomie, iż z dużą dozą prawdopodobieństwa można stwierdzić, że w trakcie realizacji budowy będą szukać oszczędności gdzie się da, najczęściej zaś skutkiem tych cięć są zmniejszone nakłady na bezpieczeństwo pracy.

Podsumowując Okręgowy Inspektor Pracy w Białymstoku przypomniał, iż podczas kontroli budów inspektorzy najczęściej nieprawidłowości stwierdzają w wadliwie zorganizowanych stanowiskach pracy, nieprawidłowo zbudowanych rusztowaniach, wadliwych urządzeniach energetycznych i instalacjach elektrycznych, w niedostatecznym przygotowaniu pracowników do pracy. Na budowach pracownicy najczęściej ulegają wypadkom na skutek potknięcia się z powodu braku swobodnych dróg i przejść oraz ładu i porządku na stanowiskach pracy. Wypadki ciężkie i śmiertelne są wynikiem upadku z rusztowań podczas pracy na wysokości bez stosowania zabezpieczeń i środków ochrony indywidualnej.

Duże zainteresowanie firm i osób zaangażowanych w proces budownictwa oraz środowiska naukowego i studentów Politechniki wskazuje na potrzebę kontynuowania takich debat w przyszłości.

Piotr Latała

Widok na wykop wąskoprzestrzenny w ulicy pod budowę kanalizacji sanitarnej. Widoczny brak zabezpieczeń ścian wykopu przed osunięciem się

Buduj legalnie (III)

Podstawowym aktem prawnym regulującym inwestycyjny proces budowlany jest ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane¹, która po wejściu w życie z dniem 1 stycznia

1995 r. w miejsce dotychczasowej ustawy z 1974 r. była już ponad dwudziestokrotnie nowelizowana.

W tej części artykułu omówimy zmiany związane z fazą oddawania obiektów do użytku oraz nową ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Po zakończeniu robót

O zakończeniu robót budowlanych inwestor powinien zawiadomić właściwy organ nadzoru budowlanego. Inwestor zobowiązany jest dołączyć do zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub do wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie, oryginał dziennika budowy wraz z oświadczeniem kierownika budowy o zgodności wykonania obiektu budowlanego z projektem budowlanym, warunkami pozwolenia na budowę i przepisami oraz o doprowadzeniu do należytego stanu terenu budowy, ulicy itp., a ponadto powinien dołączyć protokoły badań i sprawdzeń oraz inwentaryzację powykonawczą, a w przypadkach dot. obiektów wymagających pozwolenia na użytkowanie również oświadczenia o braku sprzeciwu lub uwag ze strony organów opiniujących wymienionych w art. 56 Prawa budowlanego^{1,2,9}.

Do najważniejszych zmian przepisów prawa budowlanego związanych z fazą oddawania obiektów budowlanych do użytku można zaliczyć:

- wydawanie pozwoleń na użytkowanie obiektów budowlanych przez właściwe organy nadzoru budowlanego, a nie jak dotychczas przez organy administracji architektoniczno-budowlanej,
- wprowadzenie z dniem 1 stycznia 2004 r. obowiązkowych kontroli, którym będą podlegać po zakończeniu budowy obiekty budowlane wymagające uzyskania pozwolenia na użytkowanie,
- ograniczenie obowiązku uzyskania ostatecznej decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego wyłącznie do obiektów wymagających pozwolenia na budowę i jednocześnie zaliczonych do kategorii V, IX–XVII, XX, XXII, XXIV, XXVII, XXVIII i XXX, o których mowa w znowelizowanym załączniku do ustawy

- (przepis wprowadzony od 31.05.2004 r. ostatnią nowelizacją Prawa budowlanego⁹), zwiększenie minimalnego terminu zawiadomienia organu nadzoru budowlanego o zakończeniu budowy wymagającej pozwolenia na budowę, z 14 do 21 dni, po upływie którego można przystąpić do użytkowania obiektu budowlanego nie wymagającego uzyskania pozwolenia na użytkowanie, jeżeli nadzór budowlany nie wniesie sprzeciwu w postaci decyzji administracyjnej,
- ograniczenie stron w postępowaniu w sprawie pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego wyłącznie do inwestora,
- wprowadzenie ostatnią nowelizacją⁹ kar z tytułu nielegalnego użytkowania obiektu budowlanego.

Więcej specjalności

Natomiast przepisy dot. samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie powinny dopuszczać możliwość zawężania zakresu uprawnień budowlanych określanych w decyzjach wydawanych przez Komisje Kwalifikacyjne właściwych Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa, do specjalności wynikających z posiadanego wykształcenia i odbytej praktyki zawodowej. W związku z tym występuje potrzeba dodatkowego zwiększenia ilości specjalności budowlanych nie tylko o takie specjalności jak kolejowa, telekomunikacyjna i wyburzeniowa, które zostały wprowadzone z dniem 31 maja 2004 r., ale również specjalność hydrotechniczną. PIIB proponuje również, aby ze zbyt zróżnicowanej i rozległej specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń gazowych, wodociągowych, kanalizacyjnych, cieplnych i wentylacyjnych wyodrębnić trzy następujące specjalności w zakresie sieci, instalacji i urządzeń:

- a) wodociągowych i kanalizacyjnych,
- b) cieplnych, wentylacyjnych,
- c) gazowych.

W procesie budowlanym większą rolę niż dotychczas powinien spełniać rzeczoznawca budowlany, a rzeczoznawstwo budowlane powinno być bardziej dominujące w stosunku do pozostałych samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Tymczasem kolejną nowelizacją przepisów prawa budowlanego coraz bardziej zrównuje rzeczoznawcę budowlanego z osobami posiadającymi uprawnienia budowlane bez ograniczeń, które również mogą sporządzać ekspertyzy budowlane oraz deprecjonuje tytuł rzeczoznawcy i powierchownie normuje ten tak ważny i odpo-

wiedzialny fragment działalności budowlanej. Dlatego też proponuje się, aby w przepisach prawa budowlanego zostały szczegółowo zdefiniowane zasady funkcjonowania rzeczoznawców budowlanych oraz uprawnienia wymagane do sporządzania ocen stanu technicznego, ocen, orzeczeń i opinii technicznych oraz ekspertyz technicznych i budowlanych.

Planowanie przestrzenne

Znowelizowana ustawa – Prawo budowlane reguluje inwestycyjny proces budowlany począwszy od fazy projektowania w ramach etapu przygotowania inwestycji do realizacji.

Ostatnie zmiany przepisów prawa budowlanego uprościły niektóre procedury administracyjne, zwłaszcza przy uzyskiwaniu prawa upoważniającego inwestora do rozpoczęcia wykonywania robót budowlanych, przyczyniając się do skrócenia etapu przygotowania inwestycji do realizacji. W niektórych ważniejszych przypadkach, etap ten powinien być poprzedzony postępowaniem związanym z uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, przed wystąpieniem z wnioskiem o pozwolenie na budowę. Wynika to ze znowelizowanej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym¹⁶, która weszła w życie w miejsce dotychczasowej ustawy z 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, z dniem 11 lipca 2003 r., a więc w tym samym czasie co znowelizowane przepisy ustawy – Prawo budowlane².

Powyższa ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadziła nowe zasady dot. ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu, poprzedzające wydanie pozwolenia na budowę.

Podstawą tych zmian jest przyjęcie generalnego założenia, że ustalenia dotyczące przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy terenu, powinny nastąpić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W związku z tym inwestor został zwolniony z dotychczasowego obowiązku uzyskania ostatecznej decyzji o warunkach zabudowy przed wystąpieniem z wnioskiem o udzielenie pozwolenia na budowę, w stosunku do inwestycji zlokalizowanych na terenie, na którym obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uchwalony po dniu 1 stycznia 1995 r. W ten sposób został znacznie skrócony czas uzyskania pozwolenia na budowę. W przypadku braku takiego miejscowego planu lokalizacji inwestycji celu publicznego w rozumie-

niu przepisu art. 6 o gospodarce nieruchomościami²⁰ ustala się obecnie w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Dla innych inwestycji wymagających uzyskania pozwolenia na budowę, w przypadku braku takiego planu lub utraty jego ważności, ustala się sposób zagospodarowania terenu i warunków zabudowy w drodze decyzji o warunkach zabudowy. Przy czym organem właściwym do wydania powyższych decyzji dla inwestycji o znaczeniu gminnym i powiatowym jest wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Organy te są również właściwe do wydawania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym i wojewódzkim, lecz w uzgodnieniu z marszałkiem województwa. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, której niektóre przepisy działają na styku z procesem budowlanym, wzmacnia rolę Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, którego ustalenia, obok polityki przestrzennej gminy, powinny zawierać lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego, uwzględniane później w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz w decyzjach o ustaleniu warunków zabudowy. Powyższe zmiany pośrednio związane z procesem inwestycyjno-budowlanym prowadzą do uzyskania lepszych efektów planistycznych,

ograniczenia poziomu ryzyka inwestycyjnego oraz do skuteczniejszej ochrony interesu publicznego i ładu przestrzennego.

Inwestycyjny proces budowlany jest więc procesem bardzo złożonym, wymagającym uwzględnienia wielu czynników, a jego finalnym efektem jest zawsze obiekt budowlany, którego bezpieczeństwo, jakość i trwałość w dużym stopniu zależy od właściwości technicznych i użytkowych wyrobów budowlanych zastosowanych przy budowie tego obiektu. Ponieważ przedmiotem użytkowania i ewentualnego zagrożenia dla użytkownika jest bezpośrednio obiekt budowlany, w którym te wyroby zostały wbudowane, to wymagania podstawowe są stawiane w stosunku do tych obiektów, a następnie przenoszone są na wyroby budowlane za pośrednictwem specyfikacji technicznych, do których należą zharmonizowane normy na wyroby budowlane (hEN), normy dot. badań i klasyfikacji wyrobów budowlanych, normy projektowania konstrukcji budowlanych (Eurokody) i europejskie aprobaty techniczne (EAT).

Dotrzymać kroku Unii

W celu kompleksowego zharmonizowania całego naszego prawodawstwa z prawem Unii Europejskiej, w ciągu siedmiu ostatnich lat zostało uchwalonych prawie 300 ustaw dotyczą-

cych różnych dziedzin, w tym sfery budowlanej. Najnowsza, najbardziej obszerna ustawa z 20 kwietnia 2004 r. o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, która porządkuje przepisy kilkudziesięciu ustaw i wdraża wiele dyrektyw unijnych została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Nr 90 z 30 kwietnia 2004 r. i weszła w życie z kilkoma wyjątkami z dniem 1 maja 2004 r. Jednakże największy problem może stanowić tu brak wielu rozporządzeń do powyższych ustaw, bez których nie można stosować uchwalonego prawa.

Uchwalenie tak dużej ilości ustaw dostosowawczych nie kończy jednak prac polskiego parlamentu gdyż nowe przepisy są przez Komisję Europejską cały czas wydawane i będą musiały być na bieżąco włączane do polskiego ustawodawstwa. Ponieważ procedury związane z procesem budowlanym są w dalszym ciągu zbyt skomplikowane i czasochłonne należy kontynuować również działania zmierzające do ich uproszczenia i skrócenia, co będzie wiązało się z kolejną nowelizacją przepisów Prawa budowlanego i ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

mgr inż. Przemysław Grzegorz Barczyński
ekspert nadzoru budowlanego
 – WINB w Poznaniu

¹ Ustawa z 7.07.1994 r. – Prawo budowlane (tekst jedn.: Dz.U. Nr 207 z 2003 r., poz. 2016 z późn. zm.)

² Ustawa z 27.03.2003 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 80, poz. 718)

³ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 23.06.2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz.U. Nr 120, poz. 1126)

⁴ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 23.06.2003 r. w sprawie wzorów wniosku o pozwolenie na budowę, oświadczenie o posiadaniu prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane i decyzji o pozwoleniu na budowę (Dz.U. Nr 120 poz. 1127)

⁵ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 26.06.2003 r. w sprawie warunków i trybu postępowania dotyczącego rozbiórek oraz zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego (Dz.U. Nr 120, poz. 1131), uchylone rozporz. M.I. z 30.08.2004 r. w sprawie warunków i trybu postępowania w sprawach rozbiórek nieużytkowanych lub niewykończonych obiektów budowlanych (Dz.U. Nr 198, poz. 2043)

⁶ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 03.07.2003 r. w sprawie rozbiórek obiektów budowlanych wykonywanych metodą wybuchową (Dz.U. Nr 120, poz. 1135)

⁷ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 03.07.2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. Nr 120, poz. 1133)

⁸ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 03.07.2003 r. w sprawie książki obiektu budowlanego (Dz.U. Nr 120, poz. 1134)

⁹ Ustawa z 16.04.2004 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane (Dz.U. Nr 93, poz. 888, Nr 96, poz. 959)

¹⁰ Ustawa o wyrobach budowlanych z 16.04.2004 r. (Dz.U. Nr 92, poz. 881)

¹¹ Ustawa o systemie oceny zgodności z dnia 30.08.2002 r. (Dz.U. Nr 166, poz. 1360 z późn. zm., Dz.U. Nr 70 z 2004 r., poz. 631)

¹² Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690, Dz.U. Nr 33 z 2003 r. poz. 270)

¹³ Ustawa z 15.12.2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz.U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42, Dz.U. z 2002 r. Nr 23, poz. 221, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052)

¹⁴ Rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z 30.12.1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. z 1995 r. Nr 8, poz. 38, Dz.U. z 2002 r. Nr 134, poz. 1130, Dz.U. z 2003 r. Nr 175, poz. 1704)

¹⁵ Patrz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 06.02.2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych, które weszło w życie z dniem 20.09.2003 r. (Dz.U. Nr 5, poz. 25)

¹⁶ Ustawa z 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717, zm. Dz.U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41)

¹⁷ Rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z 21.02.1995 r. w sprawie rodzaju i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie (Dz.U. Nr 25, poz. 133)

¹⁸ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 09.1998 r. w sprawie ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych (Dz.U. Nr 126, poz. 839)

¹⁹ Ustawa z 5.06.1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 1998 r. Nr 91, poz. 578)

²⁰ Ustawa z 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. Nr 46 z 2000 r. poz. 543 z późn. zm. oraz Dz.U. Nr 1 z 2003 r. poz. 15)

Inżynierowie świętowali

W obchodach jubileuszu 55 lat istnienia białostockiego Oddziału Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa wzięło udział ponad sto osób.

Pierwszym punktem uroczystości było uhonorowanie najbardziej zasłużonych działaczy Związku.

Zaproszony na uroczystość Michał Bołtryk, rektor Politechniki Białostockiej wysoko ocenił dotychczasową współpracę uczelni i Związku przy organizacji imprez i konferencji. Nawiązał też do współpracy PZITB z Inspekcją Pracy, gdzie na szczególną pochwałę zasługuje współorganizacja sesji naukowych, poświęconych problematyce bezpieczeństwa pracy i ergonomii. PZITB jest wydawcą książki "BHP na stanowisku roboczym".

Jubileusz był okazją do przedstawienia sprawozdania z działalności Zarządu Oddziału za okres od 13 marca 2002 roku do marca 2005. Na Walnym Zgromadzeniu wybrano zarząd, w skład którego weszli m.in.: Zygmunt Milewski, jako przewodniczący oraz wiceprzewodniczący: Czesław Miedziałowski, Ryszard Dobrowolski, Jakub Grzegorzczak i Paweł Glinicki.

Na koniec 2004 roku PZITB liczyło 153 członków zrzeszonych w czterech kołach: Kole Seniorów, Kole Zakładowym przy Politechnice Białostockiej, Kole Terenowym oraz Kole Młodych.

Corocznie Związek organizuje kursy poprzedzające egzaminy na uprawnienia budowlane, które przeprowadza Podlaska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa. Z inicjatywy PZITB w konkursie „Budowa Roku ...” nagradzane są najlepsze budowle zrealizowane na Podlasiu w poszczególnych latach. PZITB prowadzi też konkursy na najlepsze prace dyplomowe absolwentów szkół średnich o profilu budowlanym i studentów Wydziału Budownictwa Politechniki Białostockiej. PZITB jest wydawcą albumu „Białystok... to, co na gruzach powstało”. Oddział nadaje rekomendacje firmom budowlanym oraz świadczy bezpłatne porady budowlane.

Na najbliższą przyszłość członkowie Oddziału zadeklarowali prowadzenie współpracy z Urzędem Wojewódzkim w zakresie aktualizowania prawa budowlanego a w szczególności kwalifikacji wniosków na uprawnienia budowlane oraz szerszą współpracę z Podlaską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa.

Barbara Klem

Niebezpieczne drogi

Bezpieczeństwo ruchu drogowego we współczesnym świecie stanowi bardzo istotny problem społeczny. Samochód jest najniebezpieczniejszym środkiem transportu. Motoryzacja jak żadna z dotychczasowych dziedzin techniki pociąga wraz ze swym rozwojem największą liczbę ofiar ludzkich.

Na 1 mld pasażerokilometrów śmiertelność wypadkowa w świecie kształtuje się następująco: statek – 0,09, kolej – 0,92, samolot – 6,80, a samochód aż 42,00.

W świecie w wypadkach drogowych ginie rocznie około 500 tys. osób, a liczba rannych wynosi około 50 mln. W Polsce rocznie liczba zabitych sięga około 6 tys., rannych około 60 tys.

Alarmująca statystyka

W Polsce w porównaniu z innymi krajami zagrożenie wypadkami określane za pomocą ogólnie stosowanych wskaźników jest niepokojąco wysokie. Liczba zabitych na 100 tys. mieszkańców w 2000 r. kształtuje się na poziomie 16, a średnia w krajach UE wynosi tylko 11. Natomiast tzw. wskaźnik ciężkości wypadków tj. liczba zabitych na 100 wypadków przewyższa aż czterokrotnie średni wskaźnik unijny. Podobnie kształtuje się liczba zabitych pieszych na 100 tys. mieszkańców, która w Polsce wynosi 5,8, a w UE 1,6.

Trzeba też pamiętać, że wypadki drogowe oprócz najbardziej dotkliwych strat niewymiernych natury społecznej i moralnej powodują również straty materialne. Straty te w Polsce wynoszą około 3 mld USD rocznie (GAMBIT – 2000 str. 12).

W 2003 r. ogólna liczba wypadków w naszym kraju wynosiła 51078, z czego 1361 (tj. 2,66%) wystąpiło w województwie podlaskim (www.krbrd.gov.pl). Straty materialne na tym obszarze kształtowały się na poziomie około 79 mln USD. Zgodnie ze statystyką około 30% tych wypadków przypada na miasto Białystok, łatwo więc wyliczyć jaka skala strat materialnych dotyczy tego obszaru.

Niewątpliwie całkowite uniknięcie wypadków jest niemożliwe, ale odpowiednie dostosowanie rozwiązań drogowych do występujących potrzeb ruchu w istotnym stopniu wpływa na łagodzenie skutków i zmniejszenie liczby wypadków.

Z przeprowadzonych badań wynika, że aż od 60% do 70% wypadków występujących w Polsce wydarza się w miastach i na obszarach zabudowanych, z których najbardziej zagrożone są te o wielkości od 50 do 300 tys. mieszkańców.

Wynika to między innymi z tego, że na obszarach tych miast przy szybko wzrastającym natężeniu ruchu struktura rodzajowa potoków ruchu jest bardzo zróżnicowana. We wspólnych potokach ruchu występują grupy pojazdów o diametralnie zróżnicowanych parametrach technicznych i dynamicznych. Ponadto ze względu na brak obwodnic w większości przypadków na wspólnych ciągach występuje ruch tranzytowy i ogólnomiejski. W miastach tych kierujący pojazdami – często przyjezdni z najbliższego obszaru małych miast i osiedli wiejskich niejednokrotnie nie potrafią prawidłowo uczestniczyć w bardziej złożonym i zwiększonym natężeniu ruchu.

Do określenia zależności bezpieczeństwa ruchu od wybranych cech ulic i skrzyżowań posłużyły wieloletnie dane badawcze z obserwacji ruchu drogowego i wypadków na podstawowym układzie ulic Białegostoku.

Autor artykułu oprócz wykorzystanych materiałów z przeprowadzonych badań własnych korzystał również z prac prowadzonych pod jego kierunkiem przez studentów Zakładu Dróg i Ulic PB.

Badaniami zostały objęte dwa okresy: pierwszy obejmował lata 1965–1975, a drugi wybrane 4 lata z ostatniego dwudziestolecia, którymi są: 1981 r., 1987, 1993 r., i 2000 r. Całkowity okres objęty badaniami wynosił 15 lat i obejmował podstawowy układ ulic, który składał się z 42 odcinków między skrzyżowaniami i 28 skrzyżowań. Ogólna długość układu wynosi 42,090 km.

Zaobserwowano, że na odcinkach ulic o różnorodnych szerokościach jezdni i na różnych typach skrzyżowań występuje znaczne zróżnicowanie podstawowych wskaźników wypadkowości (roczna liczba wypadków na 1 milion pojazdokilometrów i na 1 mln przejeżdżających pojazdów). Stwierdzono również wyraźną zależność między wypadkowością, a zmieniającym się stopniem obciążenia ruchem (stosunek natężenia do przepustowości – N/C) odcinków między skrzyżowaniami.

Uzyskane dane pozwoliły dokonać wyboru cech, którymi są:

– w przypadku jezdni – jej szerokość, sposób organizacji ruchu i stopień obciążenia ruchem – N/C,

– w przypadku skrzyżowań – ich geometria (typ), sposób organizacji ruchu i stopień obciążenia ruchem – N/C.

Szerokiej drogi?

Uzyskane wyniki badań dla poszczególnych szerokości jezdni i sposobu organizacji ruchu wykazują, że najbezpieczniejszymi ulicami jednojezdniowymi dwukierunkowymi są ulice dwupasmowe o szerokości 7,0 m (2x3,50). Są one około dwukrotnie bezpieczniejsze od ulic dwupasmowych dwukierunkowych, przy pasach ruchu zmniejszonych do 3,0 m lub zwiększonych do 4,0–5,0 m.

Należy przypuszczać, że jezdnie tego typu o zawężonych pasach utrudniają ruch, szczególnie pojazdom o większych gabarytach. Natomiast jezdnie o pasach szerszych niż 3,5 m powodują większą zachętę do wyprzedzania i wymijania oraz utrudniają przejście dla pieszych, które przy tego typu ulicach są z reguły w jednym poziomie.

Przy szerokości jezdni 9,0–10,0 m w latach sześćdziesiątych zdarzały się przypadki, że oznakowanie poziome dzieliło jezdnię na trzy pasy ruchu z tym, że pas środkowy przeznaczony był do wyprzedzania i wymijania. Taka organizacja ruchu powodowała szczególnie wysokie zagrożenie wypadkami, bo pas ten stwarzał zachętę do niebezpiecznego wyprzedzania. W związku z tym całkowicie odstąpiono od tego typu oznakowania poziomego. Obecnie na jezdniach o wyżej wspomnianej szerokości malowana jest tylko linia w osi, co znacznie obniżyło wskaźniki wypadkowości na jezdniach w drugim okresie badawczym w stosunku do lat 1965–1975.

Przeprowadzona analiza dla obu okresów badawczych wykazuje, że najbardziej niebezpiecznymi ulicami jednojezdniowymi dwukierunkowymi są ulice cztero- i sześciopasmowe o szerokości jezdni 12,0–13,0 m i 20,0 m. Są to ulice, na których powstaje dużo wypadków podczas manewru wyprzedzania i wymijania. Na tego typu jezdniach częściej niż na węższych winnych i poszkodowanymi są piesi, szczególnie gdy brak jest przejść dwupoziomowych. Ponadto na tych ciągach jako podstawowych często odbywa się ruch tranzytowy i duży ruch miejski.

Wszystko to powoduje, że przy wyżej wymienionych szerokościach jezdni w pierwszym okresie badawczym wskaźniki wypadkowości są około trzykrotnie wyższe, a w drugim około dwukrotnie wyższe niż

na ulicach dwupasmowych dwukierunkowych o szerokości jezdni 7,0 m. Ulice dwujezdniowe, gdy każda jezdnia ma po 7,0 m szerokości (2x7,0 m) mają najniższe wskaźniki wypadkowości w porównaniu z wszystkimi rozpatrywanymi ulicami. Wskaźniki te są około dwukrotnie niższe nawet w stosunku do najbezpieczniejszych ulic jednojezdniowych.

Wyspy i światła

Na odcinkach ulic między skrzyżowaniem obciążenie ruchu do stopnia 0,5 prawie nie powoduje wzrostu wskaźników wypadkowości. Dopiero przy dalszym wzroście ruchu wypadkowość wzrasta prawie wprost proporcjonalnie do obciążenia. Jednak przy obciążeniu około 0,8 wskaźnik wypadków na 1 mln pojazdokilometrów zaczyna się zmniejszać. Powyższa analiza wykazuje, że optymalne obciążenie odcinków między skrzyżowaniami ze względu na bezpieczeństwo ruchu oraz wykorzystanie układu ulicznego wynosi 0,5 (N/C).

Na całym układzie ulic objętych badaniami wystąpiło 5 typów skrzyżowań: trójwłotowe zwykle czterowłotowe zwykle, trójwłotowe i czterowłotowe skanalizowane, trójwłotowe zwykle i skanalizowane z sygnalizacją świetlną oraz skrzyżowanie z wyspą centralną o ruchu okrężnym (bez sygnalizacji świetlnej i z sygnalizacją).

Wyniki badań wykazują, że najmniejbezpieczniejszymi są skrzyżowania o ruchu okrężnym z wyspą centralną. Skrzyżowania te są od około 3 do 4 razy bezpieczniejsze od skrzyżowań czterowłotowych zwykłych. Skanalizowanie skrzyżowania zwykłego powoduje także zmniejszenie zagrożenia wypadkami od około 15 do 20%.

W pierwszym okresie badawczym skrzyżowania z sygnalizacją świetlną posiadały wyższe wskaźniki wypadkowości od skrzyżowań skanalizowanych. Głębsza analiza wykazuje, że na sytuację taką wpłynął wyższy stopień obciążenia ruchem tych skrzyżowań oraz niewystarczające przygotowanie ówczesnych uczestników do bardziej złożonych procesów ruchu.

Interesujący jest fakt, że z biegiem czasu skrzyżowania z sygnalizacją świetlną stają się coraz bezpieczniejsze, ponieważ rośnie umiejętności użytkowników korzystania z tego rodzaju sterowania ruchem. Potwierdzają to wyniki uzyskane z drugiego okresu badawczego, na podstawie których skrzyżowania te posiadają jedne z najniższych wskaźników wypadkowości.

Na podstawie przeprowadzonych badań stwierdzono, że obciążenie ruchem skrzyżowań stopnia 0,7 nie powoduje większych zmian wskaźników wypadkowości. Dopiero po przekroczeniu tej wartości wskaźniki te szybko wzrastają.

Kilka wskazówek drogowych

Z przeprowadzonych badań wynika, że w trosce o poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego należy:

– na ulicach jednojezdniowych dwupasmowych stosować jezdnie o szerokości 7,00 m (2x3,50 m), ponieważ są to najbardziej bezpieczne szerokości jezdni dwupasmowych dwukierunkowych,

– zamiast jednojezdniowych ulic cztero- i sześciopasmowych dążyć do stosowania ulic dwujezdniowych jednokierunkowych z pasem dzielącym, które są kilkakrotnie bezpieczniejsze, natomiast koszty realizacji niewiele się różnią,

– tylko w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach budować jezdnie trzypasmowe dwukierunkowe, jednak należy na nich stosować oznakowanie poziome jak na jezdniach dwupasmowych,

– w większym zakresie stosować skrzyżowania z wyspą centralną o ruchu okrężnym, a na skrzyżowaniach skanalizowanych i prostych, które posiadają już odpowiednio duże natężenie ruchu, należy możliwie szybko wprowadzić sygnalizację świetlną,

– ze względu na podnoszenie bezpieczeństwa ruchu należy dążyć do optymalnego stopnia obciążenia ruchem (N/C), który dla odcinków ulic między skrzyżowaniem wynosi 0,5, a dla skrzyżowań 0,7.

Dr n. tech. inż. Czesław Podkowicz

LITERATURA

1. Krajowy Program Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego „GABIT – 2000”, Politechnika Gdańska, Gdańsk 2000 r.
2. Krajowa Rada Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego (www.kbrd.gov.pl)
3. Podkowicz Cz.: „Wpływ zagospodarowania przestrzennego na bezpieczeństwo ruchu drogowego”, Rozprawa Naukowa Nr 23, Wydawnictwa Politechniki Białostockiej, Białystok 1994 r. (I i II tom 323 str.)
4. Podkowicz Cz.: „Wybrane problemy bezpieczeństwa ruchu drogowego w miastach na przykładzie Białegostoku”, Zeszyty Naukowe – Nauki Techniczne nr 56, Budownictwo nr 5, Politechnika Białostocka, Białystok 1986 r.
5. Podkowicz Cz.: „Inżynieria ruchu drogowego – wybrane problemy” Skrypt, Wydawnictwa Politechniki Białostockiej, Białystok 1986 r. (190 str.)

Sprawny przejazd przez miasto

Uzupełnienie

W poprzednim wydaniu Biuletynu zamieściliśmy artykuł nt. otwarcia tunelu w Białymstoku. Ponieważ nie padła w nim nazwa firmy projektującej inwestycję, obecnie uzupełniamy przedstawiony Państwu materiał, publikując list otrzymany z Biura Projektów Kolejowych i Usług Inwestycyjnych w Łodzi.

Jednocześnie dziękujemy firmie z Łodzi za zainteresowanie naszym wydawnictwem.

Redakcja

„Biuletynu Informacyjnego”
Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Z dużym zainteresowaniem przeczytaliśmy artykuł Pani Redaktor Barbary Klem p.t. „Sprawny przejazd przez miasto” zamieszczony w nr 1 (8)/2005 „Biuletynu Informacyjnego” z okazji otwarcia tunelu pod torami PKPM w Białymstoku.

Dziękujemy za popularyzację tematyki budownictwa komunikacyjnego, którego czujemy się współtwórcami. W artykule pominęła Pani informacje o autorach projektu tunelu. Czytelnik mógł odnieść wrażenie, że tunel został zaprojektowany przez Instytut Budowy Dróg i Mostów w Warszawie.

Uprzejmie wyjaśniamy, że konstrukcję tunelu, jego oświetlenie i wentylację wraz z przebudową infrastruktury kolejowej zaprojektowało nasze Biuro (zarówno na etapie koncepcji jak i projektu budowlanego i wykonawczego oraz materiałów przetargowych – umożliwiających pozyskanie przez Miasto środków unijnych).

Biurem wiodącym i autorskim przebudowy układu drogowego było Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego w Białymstoku, które koordynowało współpracę naszych biur na etapie projektowania i pełnienia nadzoru autorskiego.

Z uwagi na bardzo skomplikowane warunki gruntowo-wodne (dolina rzeki Bażantarni), za zgodą Wydziału Budownictwa i Inwestycji Urzędu Miasta Białegostoku podzleciliśmy Instytutowi Budownictwa Dróg i Mostów w Warszawie opracowanie posadowienia tunelu na palach dużych średnic z doprężaniem podłoża pod ich stopami (metodą opatentowaną przez Instytut) oraz zabezpieczenie przed napływem wód gruntowych przesłoną przeciwfiltracyjną – Biuru Studiów i Projektów Gospodarki Wodnej Rolnictwa „Bipromel” w Warszawie.

Pragniemy podkreślić, że w uznaniu zasług twórców tej inwestycji Prezydent Miasta Białegostoku wyróżnił Medalami im. Jana Klemensa Branickiego – Wielkiego Hetmana Koronnego, oprócz przedstawicieli Wykonawcy i Nadzoru Inwestorskiego również trzech projektantów naszego Biura, i Dyrektora Biura Projektów Budownictwa Komunalnego w Białymstoku – co potwierdza zdjęcie załączone do artykułu.

W naszym odczuciu wśród wyróżnionych zabrakło głównego projektanta układu drogowego Pana mgr inż. Jan Topczewskiego z Biura Projektów Budownictwa Komunalnego w Białymstoku.

Biuro Projektów Kolejowych i Usług Inwestycyjnych Spółka z o.o.
90-002 Łódź, ul. Tuwima 28

W tle za Panem Prezydentem stoją wyróżnieni (od prawej):

- inż. Urszula Romanowska, starszy projektant Biura Projektów Kolejowych i U.I. w Łodzi,
- mgr inż. Sławomir Sięczyło – Dyrektor Biura Projektów Budownictwa Komunalnego w Białymstoku,
- mgr inż. Andrzej Skibiński – Kierownik Kontraktu „Budimex-Dromex” S.A.,
- mgr inż. Stanisław Rogowski – Kierownik Budowy układu drogowego „Polimex Mostostal” Siedlce,
- mgr inż. Wojciech Rębacz – Inspektor Nadzoru „Dro – Konsult” Warszawa O/Białystok,
- mgr inż. Maciej Gorysz – Przedstawiciel Menadżera Projektu,
- mgr inż. Marian Morawiec – Kierownik Pracowni Mostów Biura Projektów Kolejowych i U.I. w Łodzi,
- mgr inż. Henryk Burzyński – st. Projektant Biura Projektów Kolejowych i U.I. w Łodzi.

BIULETYN INFORMACYJNY

ISSN 1732-6990 Nr 2/2005

Nr R. Pr 2/04 PZITB O/Lublin

Nakład: 3200 egz.

Wydawca

Polski Związek Inżynierów i Techników
Budownictwa Oddział Lublin
20-029 Lublin, ul. M.Curie-Skłodowskiej 3/17
tel./fax (0 81) 532 91 29
www.pzibt.org.pl/lublin

Przewodniczący O/PZITB

Kazimierz Imbor

Redakcja

20-029 Lublin,
ul. M.Curie-Skłodowskiej 3 pok. 19
tel./fax (0 81) 532 29 66
e-mail: biuletyn@icn.pl

Redaktor naczelna

Joanna Gierak
tel./fax (0 81) 532 29 66
e-mail: j.gierak@interia.pl

Reklama i Marketing

Grażyna Skowronska
tel./fax (0 81) 532 29 66
e-mail: g.skowronska@poczta.fm

Redakcja w Białymstoku

red. Barbara Klem
ul. M.C. Skłodowskiej 2
15-097 Białystok
tel./fax (0 85) 742 49 55
e-mail: klem@csk.pl

Skład i druk

Przedsiębiorstwo Wydawnicze
Związku Niewidomych „Print 6” Sp. z o.o.
20-218 Lublin, ul. Hutnicza 9
e-mail: print6@protek.pl

Skład Rady Programowej:

mgr inż. Kazimierz Imbor
mgr inż. Ryszard Dobrowolski
mgr inż. Jerzy Drapa
mgr inż. Jakub Grzegorzczak
mgr inż. Lucyna Huryn
inż. Karol Marek Jurkowski
tech. bud. Bogdan Laskowski
prof. dr hab. inż. Czesław Miedziałowski
dr inż. Czesław Podkowicz
mgr inż. Bogdan Siuda
mgr inż. Józef Stokowski
mgr inż. Stanisław Uściłko
mgr inż. arch. Robert Józef Łucka
mgr inż. arch. Wojciech Pietrzak

Zasady prenumeraty

Członkowie Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa otrzymują „Biuletyn” bezpłatnie. Jeżeli Państwo nie jesteście członkami Izby, a chcecie zaprenumerować nasze czasopismo, prosimy:
– dokonać pisemnego zamówienia (podać nr NIP i podpisać upoważnienie dla PZITB/O/Lublin do wystawienia f-ry VAT bez podpisu odbiorcy) i przesłać faksem na numer (081) 532 91 29 lub za pośrednictwem poczty na adres: PZITB O/Lublin, 20-029 Lublin, ul. M.C. Skłodowskiej 3/17,
– wpisać na przelewie: Prenumerata „Biuletynu informacyjnego”.

Koszt całorocznej prenumeraty 4 kolejnych numerów „Biuletynu” wynosi 23 zł (4 x 5,75 zł). Należność należy wpłacać na konto PZITB O/Lublin.

Numer konta: PKO BP II O/Lublin
60 1020 3150 0000 3102 0003 0288

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i adiacji tekstów przyjętych do druku.

Wiosna Budowlana na uczelni

• Organizatorzy Forum Budownictwa Politechniki Białostockiej zapowiedzieli, że przechodzą na dwuletni cykl organizacji targów i w tym roku imprezy wystawieniowej na terenach uczelni nie będzie. Oznacza to, że nie będzie jedynych w regionie i jednocześnie największych na wschód od Wisły targów budowlanych?

– Forum Budownictwa działające na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej jest obecnie jedynym organizatorem targów budowlanych w regionie. Jesteśmy też jedyną w kraju uczelnią, organizującą u siebie profesjonalną imprezę targową. Nasze Forum Budownictwa znane jest nie tylko w regionie, ale w całym kraju i poza granicami. W najlepszym okresie liczba wystawiających się tu firm sięgała trzystu. Organizujemy targi już od 12 lat. Odbływały się one dotychczas corocznie, nawet w okresach trudnych dla polskiej gospodarki i budownictwa. Obecnie znów znaleźliśmy się

w niekorzystnym cyklu koniunkturalnym związanym ze zmniejszeniem się popytu w budownictwie. Rok 2005 będzie więc przerwą o organizacji targów.

• Nawet na tak renomowanych targach, jak poznańska Budma w tym roku dawalo się zauważyć oznaki niezadowolenia wśród firm. A wielu ubiegłorocznych wystawców w tym roku w Poznaniu nie było...

– Ożywienie, jakie zauważa się w niektórych sektorach gospodarki, omija budownictwo. Już w zeszłym roku mieliśmy dużo niepewności z ostatecznym skompletowaniem wystawców na XIII Forum a dość niekorzystną sytuacją – jak na czasy zamówień publicznych – był fakt, że wystawcy zgłaszali się do nas w ostatniej chwili. Świadczy to o niepewnej sytuacji firm z branży budowlanej. Drugim, poza sytuacją gospodarczą, powodem do przejścia na dwuletni cykl organizacji targów jest rozwój wielu nowych form marketingu i promocji firm. Duże firmy skompletowały sobie krąg zainteresowanych partnerów i nie potrzebują tak często pokazywać się na targach. Rozwijają się inne formy kontaktu tzn. indywidualnie spotykają się firmy z firmami, hurtownie z firmami. Organizowane są modne ostatnio seminaria szkoleniowo-promocyjne. Te wymagają niższych kosztów i są mniej ryzykowne w przygotowaniu. Zauważamy również próby organizacji wirtualnych targów. Trudno – patrząc od strony wystawców – co roku pokazywać nowości, na które rynek nie jest przygotowany. Nasz region nie jest w stanie wchłonąć przez rok wszystkiego, co ma swoją premierę na Forum. Przejście na dwuletni cykl

organizacji targów jest pewnym eksperymentem i decyzją czasową.

• Następne Forum Budownictwa odbędzie się więc dopiero wiosną 2006 roku. W tym roku jednak mieszkańcy Białegostoku i regionu zainteresowani budowaniem będą mogli przyjść w maju na tereny uczelni. Przygotowaliście nam Państwo coś w zamian?

– W tym roku planujemy tradycyjnie na początku maja inną formę prezentacji firm. Będzie to jednodniowa impreza seminaryjna pod nazwą Wiosna Budowlana z Forum Budownictwa. Będzie ona podtrzymaniem tradycyjnych corocznych spotkań ludzi związanych z budownictwem na Politechnice Białostockiej. W ramach spotkania proponujemy udział w seminariach zgrupowanych w kilku blokach tematycznych dotyczących: stanu surowego budynku, instalacji, robót i materiałów wykończeniowych, maszyn budowlanych i transportu oraz finansowania inwestycji budowlanych. Przy okazji prelekcji można będzie zorganizować ekspozycję reklamową i punkt porad dla osób zainteresowanych. Zapewniamy sale wykładowe wyposażone w sprzęt audiowizualny, reklamę i obsługę. Nie chcemy jednak, aby seminarium przypominało targi, nie będą to więc typowo targowe ekspozycje.

Do wysłuchania wykładów i zapoznania się z ofertą firm zapraszamy wszystkich planujących budować czy remontować budynki mieszkalne oraz osoby pracujące w branży budowlanej. Wstęp jest oczywiście wolny i bezpłatny, jak na każde nasze targi. Wiosna Budowlana z Forum Budownictwa odbędzie się 13 maja br. Impreza potrwa od godz. 10 do 18.

• Życząc udanego przedsięwzięcia, dziękuję za rozmowę.

R E K L A M A

Zapraszamy na cykl seminariów pt:
„Wiosna budowlana
z **FORUM BUDOWNICTWA**”

w dniu 13 maja 2005r.
w godz. 10⁰⁰ - 18⁰⁰

Proponowana tematyka:

- stan surowy budynku,
- instalacje,
- roboty i materiały wykończeniowe,
- maszyny budowlane i transport,
- finansowanie inwestycji budowlanych.

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
Politechniki Białostockiej, ul. Wiejska 45E
tel/fax: 085 742 23 45, tel. 744 95 65
www.forumbudownictwa.pl

**WSTĘP
WOLNY**

URZĘDY PO MODERNIZACJI

Podlaski Urząd Wojewódzki w Białymstoku ul. Mickiewicza 1, Białystok

Pierwszy etap inwestycji obejmował swoim zakresem:

- rozbudowę łącznika w kierunku wejściowego patio, w formie jednokondygnacyjnej przeszklonej kubatury, w której znajdują się pomieszczenia biura obsługi klienta, informacji i ochrony obiektu, punkt bankowy oraz kiosk sprzedaży prasy – bezpośrednio połączone komunikacyjnie z hallem głównym,
- budowę dwukondygnacyjnej kubatury pomieszczeń węzłów sanitarnych z wydzielonymi kabinami dla osób niepełnosprawnych, połączonych z budynkiem łącznika w poziomie parteru i piętra, przeznaczonych przede wszystkim dla obsługi auli, sal konferencyjnych, oraz do użytku ogólnego i dla interesantów Urzędu,
- adaptację istniejącej klatki schodowej (niepełniającej wymagań ewakuacji) na szyby windy osobowej,
- budowę nowej kubatury klatki schodowej (zgodnej z przepisami p.poż. i ewakuacji) obsługującej łącznik i budynek cz. A, wraz z lokalizacją wydzielonych pomieszczeń palarni,
- kompleksową modernizacją hallu głównego, sal konferencyjnych na I p. piętrze łącznika, oraz auli – z dostosowaniem tych pomieszczeń do standardów europejskich (strefowe, wielopoziomowe oświetlenie, oświetlenie estradowe, system projekcyjny, system tłumaczeń symultanicznych z kabinami, system wideo-konferencyjny, system informacji wizualnej, itp.),
- w ramach inwestycji gruntownie zmodernizowano i przebudowano wszystkie instalacje wewnętrzne, oraz infrastrukturę techniczną wokół obiektu.

Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego ul. Kardynała Stefana Wyszyńskiego 1, Białystok

Istniejący budynek po byłej Przychodni Zakładowej PKP został poddany gruntownemu remontowi, modernizacji i rozbudowie – celem dostosowania go do potrzeb siedziby Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego.

Podstawowe działania inwestycyjne obejmują:

- dobudowę hallu wejściowego dwukondygnacyjnego z antresolą i frontową luką witrażową szklaną biegnącą przez wszystkie pozostałe kondygnacje,
- nadbudowę piętra w części parterowej (docelowo siedziba Sejmiku Marszałkowskiego), w nadbudowie zlokalizowano dwie sale konferencyjne (dla 93 osób i dla 50 osób) i hall,
- uporządkowanie układu komunikacyjnego budynku pod kątem ewakuacji, modernizacja piwnic, oraz przebudowa pomieszczeń sanitarnych na wszystkich kondygnacjach,
- remont wszystkich pomieszczeń, instalacji technicznych wraz z konieczną ich wymianą i uzupełnieniem (w tym klimatyzacja w wydzielonych pomieszczeniach i hallu głównym),
- uporządkowanie terenu wokół budynku w zakresie dojść pieszych, dojazdów i miejsc postojowych (z przewidywaną lokalizacją garażu wielopoziomowego, zieleni oraz przebudową infrastruktury technicznej w niezbędnym zakresie).

mgr inż. arch. Wojciech Lizurej
Sekretarz Rady PDOIA

